

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2005

Núm. 71

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 18 d'octubre del 2005

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 7002/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespi i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a terminis per presentar sol·licituds d'ajudes. 3550
 - 2) RGE núm. 7006/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a ampliació del port esportiu s'Estanyol de Migjorn. 3551
 - 3) RGE núm. 7009/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures en matèria d'habitatge. 3552
 - 4) RGE núm. 7356/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a justificació del cop d'estat franquista. 3553
 - 5) RGE núm. 7358/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular, relativa a foment de l'agricultura ecològica. 3554
 - 6) RGE núm. 7361/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consum de productes amb denominació de qualitat de les Illes Balears. 3554
 - 7) RGE núm. 7360/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Puche i Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resposta dels joves
-
-

- a la "Hipoteca Jove". 3555
- 8) RGE núm. 7363/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política institucional i Estatut (I). 3556
- 9) RGE núm. 7364/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política institucional i Estatut (II). 3557
- 10) RGE núm. 7365/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluc Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política institucional i Estatut (III). 3558
- 11) RGE núm. 7366/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluc Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política institucional i Estatut (IV). 3559
- 12) RGE núm. 7357/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a construcció d'un dic exterior al Port de Ciutadella. 3560
- 13) RGE núm. 7362/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a alt índex de criminalitat a les Illes Balears. 3561
- 14) RGE núm. 7350/05**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a dificultats econòmiques dels ciutadans de les Illes Balears. 3561
- 15) RGE núm. 7359/05**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a establiment de rutes cicloturístiques. 3562
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4609/05**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general desenvolupada en sistemes de qualitat. (Ajornada). 3550
- III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 2702/05**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcionament i gestió dels criteris per a l'aplicació de l'1% cultural estatal. 3563
- 2) RGE núm. 2750/05**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a places d'al·lergologia a la sanitat pública de les Illes Balears. 3569
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 6091/05**, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a derogació de la Llei 12/1988, de 17 de novembre, de camps de golf. 3572

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats.

Sí, Sra. Francina Armengol?

II. Interpel·lació RGE núm. 4609/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general desenvolupada en sistemes de qualitat.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sr. President, per una qüestió d'ordre. Segons l'article 68.1 demanaríem l'ajornament de la interpel·lació per qüestions de malaltia de la diputada que l'havia de defensar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Els sembla correcte a tots els portaveus? Idò d'acord, queda ajornada per a una altra sessió plenària.

I.1) Pregunta RGE núm. 7002/05, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a terminis per presentar sol·licituds d'ajudes.

Començam..., començam amb la primera pregunta, RGE núm. 7002/05, ajornada del Ple de dia 11 d'octubre, relativa a terminis per presentar sol·licituds d'ajudes, que formula el diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Veig que el conseller no hi és, supòs que em contestarà algun altre membre del Govern. La pregunta queda redactada en els seus propis termes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, el Govern creu que és suficient aquest termini de cinc dies perquè la majoria de subvencions que està donant la Conselleria de Comerç es repeteixen any rere any i per tant hi ha coneixement suficient dins el sector. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo crec que aquesta és una explicació poc satisfactòria. El fet que es reproduïxin cada any no vol dir que no hi pugui haver persones noves interessades, indústries, empreses... Hem de veure que aquestes convocatòries a les quals em referesc van destinades a petites empreses. Em referesc a dues convocatòries de la Conselleria de Comerç, la 16.663 i la 16.050, una dirigida al petit comerç i l'altra dirigida a persones físiques, jurídiques, públiques, privades, comunitats de béns, etc., i, bé, a mi m'agradaria, Sr. Conseller -ja sé que no és la seva responsabilitat directa-, que vostè llegís aquestes ordres, no sé si les coneix, veïes la quantitat ingent de documentació que es demana, i la impossibilitat de, en cinc dies, tenir a la disposició per presentar tota aquesta documentació, i a mi m'agradaria després que ho comentàs amb qualcú, normal, de pel carrer, i que aquesta persona no pensàs que la convocatòria va dirigida ja a persones que tenen l'expedient complet i durant cinc dies, naturalment, es poden desplaçar des de ca seva fins a la conselleria per presentar això.

Si realment es tengués interès que hi hagués una igualtat d'oportunitats de tot el sector, idè no hi ha cap raó per no donar 15 dies o, fins i tot, un mes. És que els doblers es podrien dins qualque calaix? La veritat, si no és així, si no és per afavorir determinades persones que han tengut una informació privilegiada, vostè crec que haurà de fer un gran esforç per justificar una convocatòria en cinc dies.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, en principi el termini està dins la legalitat, per tant no s'ha de justificar res més que la legalitat. (...) les excel·lents relacions que manté la Conselleria de Comerç amb les patronals de comerç fa que aquesta tasca de

difusió es vengui donant abans, és a dir, que aquí hi ha la clau del tema, és a dir, que abans de la convocatòria, precisament a través de la bona relació que hi ha entre les dues patronals de comerç, principalment, i totes les seccions de comerç permet que es vagi fent aquesta difusió i que la documentació, que vostè considera excessiva, és simplement la que es demana i que és perfectament factible complir-la en el termini de cinc dies.

I aquesta és la clau, és a dir, que evidentment la bona relació amb associacions de comerç i molt especialment amb les dues patronals permet anar fent la difusió i que siguin les patronals les que també facin aquesta difusió entre tots els membres de les associacions de comerç.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 7006/05, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a ampliació del port esportiu s'Estanyol de Migjorn.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 7006/05, ajornada del Ple de dia 11 d'octubre, relativa a ampliació del port esportiu de s'Estanyol de Migjorn, que formula la diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sra. Consellera, com vostè sap ha estat a exposició pública l'avaluació d'impacte ambiental del projecte d'ampliació del port esportiu de s'Estanyol. Aquest projecte és el mateix que es va tramitar l'any 93 i que va ser declarat nul pel Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears. Suposa quasi triplicar el nombre d'amarraments actual, i de 285 passar a 638 amarraments, i multiplica per 5 la superfície del port actual.

Aquest macroport es du a terme a una zona que té quatre figures de protecció ambiental. Una part terrestre afecta l'ANEI de la marina de Lluçmajor, la LEN no permet fer-hi ports esportius; afecta la reserva marina del migjorn de Mallorca, i també una zona LIC i ZEPA, figures integrades dins la xarxa Natura 2000 i protegida per la Directiva 43/92 de la Comunitat Econòmica Europea, i la mateixa LECO, aprovada recentment, també parla de la protecció d'aquests hàbitats, com és sobretot un hàbitat molt important com són les praderies de posidònia.

Per totes aquestes raons i tots aquests antecedents li voldríem demanar si pensa la conselleria aprovar aquest projecte del port esportiu de s'Estanyol. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, com vostè sap el Govern va atorgar l'any 95 concessió administrativa d'ampliació de s'Estanyol. El Tribunal Superior de Justícia, efectivament, en sentència judicial obliga el Govern de les Illes Balears a treure a informació pública un nou estudi d'impacte ambiental elaborat pel concessionari, que és el que hem fet en aquest moment, a la vegada que hem demanat informe a les distintes administracions públiques per després demanar el dictamen a la Comissió Balear de Medi Ambient, la tramitació, per tant, prevista a la sentència i a la llei.

Evidentment el Govern no prendrà cap decisió sense conèixer i estudiar les al·legacions que s'han presentat i tots aquests informes vinculats que determinin la correcció mediambiental del projecte.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, miri el que significarà el port esportiu de s'Estanyol. És a dir, vostè és conscient que tot i que hi ha una sentència precisament ha canviat la legislació quant a protecció d'aquesta zona? Supòs que vostès ho saben; saben perfectament que hi ha dues noves directives d'avaluació d'impacte ambiental que són d'obligat compliment des de l'any 2001 i 2004, respectivament, i plantegen que hi ha d'haver alternatives, i no hi ha alternatives a aquesta avaluació d'impacte ambiental en aquest projecte.

La reserva marina va ser declarada pel Govern de les Illes l'any 2003; tampoc no existia l'any 2005. Les declaracions de zona LIC i zona ZEPA va començar l'any 2000, va acabar o també es va fer el 2004, i per tant tota aquesta protecció que hi ha a l'actualitat no existia l'any 95. Per totes aquestes raons és evident que el Govern de les Illes Balears no pot aclucar els ulls davant un impacte com aquest que, a sobre, com dic, faria una avaluació d'impacte ambiental que no té en compte la legislació actual.

Per altra banda també els he de dir que vostè, Sra. Consellera, que va dur aquí la Llei de ports, resulta que varen fer una mangarrufa, com sempre, d'una disposició addicional perquè si hi ha una ampliació de més d'un 30%...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

...s'ha de dur..., s'ha dur un pla del port. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, miri, jo entenc, Sra. Diputada, que en el tema dels ports, vostè quan va ser consellera precisament no va actuar molt correctament, i jo crec que del seu pas ens queden cinc concessions caducades i sense renovar; un concurs, el del Port d'Andratx, que no va voler firmar i que ha impugnat tothom; una moratòria de ports esportius sense cap projecte de llei i sense cap pla director, i també jo crec que una manca d'inversions i sobretot mediambientals que hem hagut de solucionar.

Per tant no m'estranya que quan jo li dic avui que hem de complir una sentència judicial, que és el que hem fet, hem tret a informació pública l'estudi d'impacte ambiental perquè ho diu una sentència, hem demanat informe a les administracions públiques que és vinculant per després dur-lo a la Comissió Balear de Medi Ambient, jo crec que no m'estranya que vostè idò no s'ho cregui, perquè vostè, ja dic, la seva actuació a ports va ser més bé arbitrària.

Jo el que li dic és que aquest govern respecta, a tots els seus projectes, i respectarà sempre la normativa mediambiental i, per tant, estudiarem les al·legacions, estudiarem els informes que s'han demanat, i efectivament serà l'òrgan mediambiental màxim que determinarà o no la legalitat del projecte.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 7009/05, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures en matèria d'habitatge.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 7009/05, ajornada del Ple de dia 11 d'octubre, relativa a mesures en matèria d'habitatge, que formula el diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera, nos consta el esfuerzo y el trabajo excelente que está haciendo su conselleria para que los jóvenes puedan acceder a una vivienda digna. ¿Nos podría comentar de qué constan las medidas que está llevando a cabo su conselleria?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques i Habitatge.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, els col·lectius de joves són una prioritat per a aquest govern durant tota aquesta legislatura i sobretot en matèria d'habitatge, i en aquest sentit els avantatges que té aquest col·lectiu en matèria d'habitatge s'han materialitzat en dos anys tant des d'un punt de vista fiscal com des d'un punt de vista d'ajudes directes.

Dir que des d'un punt de vista fiscal, amb la Llei d'acompanyament dels pressuposts per a l'any 2005, hi ha deduccions tant a l'impost sobre la renda, com a l'impost de successions, a l'impost de donacions, a l'impost de transmissions patrimonials i a l'impost d'actes jurídics documentats. En concret a l'impost sobre la renda hi ha dues deduccions: una per compra d'habitatge habitual i una altra per arrendament; a l'impost de donacions hi ha una reducció de la base imposable per l'adquisició de l'habitatge *mortis causa*, i també una bonificació del 85% quan siguin donacions de doblers de pares a fills per comprar un habitatge; i a l'impost de transmissions patrimonials una bonificació del 57% de la quota pel fet de ser jove, és a dir, l'impost passa d'un tipus impositiu d'un 7 a un 3%.

He de dir que pel que fa a les ajudes directes, el passat dia 29 de juliol el Consell de Govern va aprovar el Decret 90/2005 que precisament aprova el Pla jove d'habitatge i on es contempla que cada línia d'ajuda, és a dir, ajuda per compra d'habitatge usat, ajuda a la rehabilitació, ajudes als llogaters, ajudes per compra d'habitatges protegits, ja dic, a cada una de les línies si s'és jove l'ajuda augmenta entre un 25 i un 35% més que si es tracta d'un altre col·lectiu.

He de dir també que a més l'Institut Balear de l'Habitatge, dels 1.613 HPO que en dos anys i quatre mesos hem posat en marxa, pràcticament la meitat, uns 700 habitatges, estan destinats preferentment al col·lectiu de joves.

I ja per acabar he de dir que fa dues setmanes que hem creat un producte nou i propi per primera vegada a les Illes Balears, que és el servei d'Hipoteca Jove. Jo crec que són moltes mesures i que entre totes ens ajudaran que els joves puguin accedir al seu habitatge.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 7356/05, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a justificació del cop d'estat franquista.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quarta pregunta, RGE núm. 7356/05, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 7424/05, relativa a justificació del cop d'estat franquista, que formula el diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, a la conferència que vàreu pronunciar la setmana passada al Fòrum Europa vàreu dir textualment: "*De repente se resucita el rencor guerracivilista, se intenta repetir el grave error de la Segunda*

República de aislar y casi expulsar del sistema al centro derecha". Més endavant vàreu afegir: "*La reforma de las autonomías, que salvo los iluminados de siempre nadie reclamaba, ni siquiera los ciudadanos gobernados por los iluminados de siempre*". És a dir, segons vostè la Guerra Civil únicament es deu als errors de la Segona República i el 90% dels diputats de Catalunya i tots els seus governants són uns il·luminats.

Creu que aquestes paraules són dignes del president de les Illes Balears? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, no crec que ni d'aquestes paraules, textualment, ni de l'esperit d'aquestes paraules es pugui desprendre l'afirmació que fa vostè, a no ser que vostè tengui intenció d'inventar qualsevol tipus de polèmica que no existeix, perquè a més insistesc que no ho compartesc.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat...

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, aquestes paraules seves s'han de contextualitzar dins una polèmica que darrerament l'extrema dreta propaga utilitzant la major trona que té l'Església Catòlica actualment, que consisteix en reinterpretar la història culpant la Segona República, el govern de la Segona República, de la Guerra Civil. Segons aquesta teoria el cop d'Estat del dictador Franco només hauria estat una resposta patriòtica al *caicismo insolidario*, paraules que també va utilitzar vostè.

Bé, aquesta tesi propagada pel que s'ha anomenat la companyia mediàtica Brunete, va ser assumida íntegrament per vostè a la seva conferència. Quan es parla de la Guerra Civil i únicament es critica únicament una part, curiosament l'única legitimada pels vots i per la constitució vigent en aquell moment, es fa apologia del franquisme.

Igualment arrogar-se la interpretació del pensament del 90% d'un poble i insultar la immensa majoria dels seus representants qualificant-los d'il·luminats és fonamentalisme. Qui és l'il·luminat en aquest cas, Sr. President?

Bé, això entra dins la dinàmica de la dreta, que quan perd les eleccions crispa, insulta, utilitza el terrorisme, ara parla constantment de guerra civil. Jo n'he parlat perquè vostès dues mesos parlant...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Perdó, perdó, sí, moltes gràcies, Sr. Diputat. No em sent identificat i no compartesc aquestes afirmacions que vostè fa ni aquesta doctrina, que no compartesc en absolut, i com que no la compartesc, idè sincerament no em preocupa, que crec que vostè està posant en boca meva unes afirmacions que no responen a la realitat, i li ho puc garantir.

En qualsevol cas tampoc no som partidari d'estar anant al passat constantment, i som partidari, sincerament, que, a un partit polític o a un polític, el votin en positiu i no l'hagin de votar per odi als altres. Jo m'estimo més parlar en positiu, parlar de futur, oblidar les coses que ens han separat i intentar tenir la confiança dels ciutadans perquè som o sigui capaç de proposar-los un programa polític que els pugui il·lusionar.

Gràcies.

(Aplaudiments i petit aldarull)

I.5) Pregunta RGE núm. 7358/05, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular, relativa a foment de l'agricultura ecològica.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 7358/05, relativa a foment de l'agricultura ecològica, que formula el diputat Sr. Andreu Prohens i Vicens, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. PROHENS I VICENS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, quines actuacions s'han portat a terme per part de la Conselleria d'Agricultura i Pesca durant l'any 2004 per fomentar l'agricultura ecològica, que de cada dia pareix que té més demanda?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Agricultura i Pesca.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Senyors i senyores diputats, idè jo li diré que en ajudes directes als propis agricultors i ramaders en el marc del programa agroambiental durant el 2004 s'han vist beneficiats un total de 136 explotacions agràries amb una quantitat de 498.000 euros.

D'altra banda dins el Pla de promoció agroalimentària de Semilla s'ha treballat per apropar els productes potencials als consumidors i ajudar-los a participar en fires i certàmens específics, com la Fira Ecològica de Menorca, la de Santa Maria, el Gourmet de Madrid, el Camp a Eivissa, a Lluçmajor, a Porreres, al Biofac a Noruega, entre d'altres fires que en menor repercussió ajudam, però a totes hi som. Conveni de col·laboració amb Semilla de 100.000 euros pel Consell Balear de producció ecològica, per poder desenvolupar actuacions en la formació d'agricultors, col·laboració en assessorament, a més d'estudis i investigació.

I per acabar, ajudes en el marc del Pla de desenvolupament rural que el consell regulador..., per realitzar treballs de control amb una quantitat de 136.000 euros i com a prova d'importància per a la conselleria que té amb aquest tipus d'agricultura, destacar que el 2005 les ajudes directes han estat de 620.000 euros, quan en el 2002 s'hi destinaven 48.000 euros. Aquest increment d'ajudes, unit també als esforços dels agricultors, ha provocat un increment espectacular en número d'hectàrees, ja que han passat de 550 hectàrees de cultiu ecològic l'any 2002 a més de 7.000 en l'actualitat. Per tant, estam donant suport a l'agricultura ecològica, en tot allò que ens demanen perquè creim en ella.

Gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 7361/05, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consum de productes amb denominació de qualitat de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 7361/05, relativa a consum de productes amb denominació de qualitat de les Illes Balears que formula el diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des del Grup Parlamentari Popular ens interessa saber Sra. Consellera d'Agricultura, a veure què pensa fer el Govern per promocionar els anomenats productes de qualitat. Darrerament s'està parlant molt de la conveniència de promocionar molt aquests productes de l'agricultura i també la indústria de Balears.

Però a nosaltres ens interessa saber Sra. Consellera què pensa fer el Govern per promocionar i per incentivar el seu consum? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Agricultura i Pesca.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Miri Sr. Diputat, les mesures que té previstes la Conselleria d'Agricultura és..., un dels objectius del Govern és promocionar els aliments produïts en el seu territori per fomentar la millora de qualitat i l'acceptació en el mercat.

Les accions que es pretenen desenvolupar s'han dividit en 3 eixos bàsics d'actuació. Primer, en funció de l'àmbit territorial on se du a terme l'acció. Segon, en funció de qui va dirigit aquesta acció. I tercer, en funció de la unitat administrativa que executa l'actuació.

Quant als projectes del Pla de millora i promoció de qualitat agroalimentària cal citar en primer lloc sessions teòriques-pràctiques a centres d'ensenyament. Estam atacant els aliments a les escoles, promoció d'agrorutes, fires i missions comercials. Suport als consells reguladors. Subvencions per a la creació i

manteniment de denominacions de marques de garantia. Seminaris a l'Escola d'Hoteleria i Restauració. Publicitat ens els mitjans de comunicació, televisió, premsa, ràdio. Presència de productes amb denominació de qualitat en els establiments minoristes. Control de qualitat agroalimentària. Formació en matèria de qualitat i comercialització. I disseny d'envasos i etiquetatges.

L'any 2004 la Conselleria d'Agricultura i Pesca va destinar per poder executar aquest pla 600.000 euros. I per a l'any 2005 estam executant el pressupost i de 600.000 euros hem passat a 1.950.000 euros.

Crec que les ganes d'ajudar i la feina que s'està fent és evident. Gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 7360/05, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Puche i Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resposta dels joves a la "Hipoteca Jove".

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la setena pregunta RGE núm. 7360/05, relativa a resposta dels joves a l'Hipoteca Jove que formula l'Hble. Diputat Sr. Eduardo Puche i Castillejo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. PUCHE I CASTILLEJO:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sra. Consellera de Obras Públicas, Vivienda y Transportes, el compromiso del Govern balear con los ciudadanos viene reflejado en su programa electoral, el programa electoral del Partido Popular. En dicho programa con respecto a la vivienda se especifica lo siguiente: "impulsaremos políticas activas para facilitar el acceso a la primera vivienda. Daremos ayudas a las familias y a los jóvenes para la adquisición de la vivienda", dicho y hecho. Así con respecto a las ayudas de adquisición de vivienda usada para jóvenes se ha pasado de 8.000 euros a 10.000 euros de subvención. Y con respecto a las viviendas nuevas para jóvenes se ha creado la Hipoteca Joven.

Por este motivo le pregunto ¿cuál ha sido la respuesta por parte del colectivo de jóvenes a la iniciativa denominada Hipoteca Joven para facilitar el acceso a la vivienda?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques i Habitatge.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, la resposta en aquests moments jo crec que està sent molt positiva, en dues setmanes hem atès 9.290 telefonades, a la pàgina d'internet hem rebut 3.953 visites i les sol·licituds que ja s'estan tramitant són 1.243, de les quals Mallorca 1.119; Menorca 98 i les Pitiüses 126.

La veritat és que mitjançant aquestes dades creim des de la conselleria i des del Govern aconseguirem ajudar a moltíssims joves a comprar el seu primer habitatge, ja sigui nova o usada i a part les ajudes, si tenen determinats requisits, de compra d'habitatge existent, vostè com ha dit són de màxim de 10.000 euros.

Dir que el servei de la Hipoteca Jove és la primera vegada que a la comunitat autònoma de les Illes Balears hem creat el nostre producte propi d'habitatge, adaptat a la nostra realitat i als nostres preus de mercat i jo crec que per això estam pràcticament arribant a tots els joves que en aquest moment volen comprar un habitatge. Crec que a més, aquest producte l'intentarem anar millorant, de fet els fixos discontinus ja s'estan contemplant com a beneficiaris. I pel que fa als joves que puguin tenir algun problema per accedir al servei d'Hipoteca Jove, intentarem establir amb ells un tracte el més personalitzat possible i aconseguir, ja sigui via HPO en construcció, o les ajudes a llogaters, o ajudes per a compra d'habitatge usat que donam... Ja dic, intentarem resoldre el seu problema personalment, si podem.

En qualsevol cas mitjançant el servei d'Hipoteca Jove els nostres joves se beneficien, no només d'un aval del Govern perquè puguin obtenir fins al 100% del finançament si el necessiten, sinó també d'unes condicions hipotecàries privilegiades, que difícilment haguessin aconseguit anant ells sols a demanar una hipoteca.

En definitiva jo crec que mitjançant aquesta mesura i totes les altres mesures del Pla d'habitatge aconseguirem ajudar a un col·lectiu important dels joves per accedir al seu primer habitatge.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.8) Pregunta RGE núm. 7363/05, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política institucional i Estatut (I).

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la vuitena pregunta RGE núm. 7363/05, relativa a política institucional i Estatut que formula la diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Vicepresidenta, vostès han de saber de què el Govern, diuen, vol col·locar un gerent de Semilla a Menorca. No un gerent qualsevol, no, és el portaveu d'agricultura del Consell de Menorca a l'oposició. I aquí hi ha dos fets que s'han de tenir en compte, primer Semilla és una societat pública depenent o lligada a la Conselleria d'Agricultura. I en segon lloc, les competències en matèria d'agricultura varen ser transferides al Consell Insular de Menorca.

Donada aquesta situació, voldríem saber quin és el motiu de què el Govern creu necessari, així i tot, el nomenament d'aquest delegat?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula l'Hble. Consellera d'Agricultura i Pesca.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La Conselleria d'Agricultura, com ben bé vostè ha dit Sra. Diputada, en cap moment té plantejat cap delegat d'agricultura a Menorca, el que se nomenarà és un representant de l'empresa Semilla, que és una empresa pública, i que ja en tenim una altra d'empresa pública a Menorca i no hi ha hagut cap inconvenient, Ibabsa. Per tant, no veig el motiu perquè no se pugui muntar un atracament cap a Menorca mitjançant l'empresa pública Semilla.

I li dic això perquè estam fent feina en moltes direccions junts el Consell Insular de Menorca i Semilla i li puc dir, per posar-li un exemple, que les campanyes de subministres de fitosanitaris i llavors certificades les feim des d'aquí a través de Semilla. Les campanyes de subministrament d'alfals als socis menorquins de Semilla a Plandisa, alfals que vostès no dugueren mai a Menorca quan li demanàvem i hem hagut de ser nosaltres el 2004, a través de Semilla, hem duit les 900 tones que els toca a les cooperatives Ducame i Sant Guillem i enguany les tornarem enviar les seves 900 tones que per dret i per llei els correspon.

També aquest estiu des de Semilla i perquè ens ho heu demanat des de Menorca, s'hi han duit 2.000 tones de menjar per ajudar el camp mallorquí. O troba que no hem de supervisar totes aquestes actuacions des de més avinent i des de Menorca per què no?

Per altra banda, li record que l'operació d'adquirir 3.500 vedells als pagesos menorquins el 2003 i a principis del 2004 quan la llengua blava..., l'anàlisi de tots ells i el seu posterior transport a Menorca es va fer a través de Semilla i el consell insular va estar molt content crec jo i més encara els ramaders. Les accions de promoció que s'executen a Menorca des de Semilla, aliments a les escoles, accions promocionals en el món de la nàutica, participació per segon any consecutiu a la Fira de productes ecològics a Menorca i a Es Mercadal, la col·laboració permanent...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

En parlarem a la propera pregunta sobre les funcions que li encomanaran. Ibabsa pot tenir funcionaris, no té delegats polítics, repetesc, delegats polítics. I que sigui la consellera d'Agricultura, que li facin contestar a vostè a una pregunta que anava adreçada a la Vicepresidenta, perquè en ple debat estatutari trobam que aquest nomenament d'un delegat d'una

competència transferida al consell va en contra de la Llei de consells insulars. Article 29, "les competències són pròpies i estan obligats a mecanismes de coordinació", mecanismes de coordinació entre les dues administracions, definit a l'article 31 de la Llei de consells insulars.

Però a més, si vostè no coneix aquestes lleis, toca conèixer-les, viu dins una estructura institucional concreta, també li puc anomenar la Llei de transferències d'agricultura que obliga a dos mecanismes de coordinació, la Comissió Mixta i els convenis de col·laboració amb el consell insular i el personal que han de compartir o la de posar a disposició a Menorca ha de venir lligat a convenis. Estam davant d'un fet molt greu, estam utilitzant les institucions per guanyar la voluntat democràtica dels ciutadans i ciutadanes de Menorca.

La gent posa uns al Govern i els altres a l'oposició i no és just ni lògic que s'anomenin delegats polítics de competències transferides. La Llei de consells no ho permet. L'estructura institucional no ho permet i els acords institucionals necessaris per endavant l'Estatut tampoc.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

I.9) Pregunta RGE núm. 7364/05, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política institucional i Estatut (II).

Passam a la novena pregunta RGE núm. 7364/05, relativa a política institucional i Estatut que formula la diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Podem fins i tot encara concretar més en aquest debat, les funcions de Semilla lligades a allò que és la coordinació obligada. Per tant, li deman funcions que encomanarà a aquest gerent?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Agricultura i Pesca.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Les competències d'agricultura estan transferides a les comunitats autònomes i el ministeri manté un delegat a Palma, no sé per què estau tan nerviosos perquè muntem Semilla a Menorca, no ho entenc. Sempre hem estat parlant que hem de fer feina junts i donar molt més bona atenció als nostres pagesos. Això és el que intentam fer muntant Semilla a Menorca.

I després li diré una altra cosa, qui va introduir la moda dels delegats insulars varen ser vostès a l'anterior legislatura, quan a Menorca el Sr. Riudavets era el delegat d'Educació, el Sr. Martínez el delegat de l'IDI, el Sr. Pons delegat de l'ecotaxa.

No és el Sr. Bruno Moragues assessor del Delegat del Govern? Més alts càrrecs, jo no sé que li diré, el PSM un conseller no electe i dos directors insulars que abans no hi eren...

(Algunes rialles)

Per tant, no sé de què gemeguen vostès.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Faig una protesta formal perquè s'estan mesclant coses que vertaderament dins un debat i repetesc, en aquest marc de debat estatutari són vertaderament insultants sentir. El primer és marcar el que són les composicions de governs insulars lligades al que són delegacions, açò evidentment és totalment incorrecte. Segona, jo li repetesc, vostès de delegat ho han superat tot, no hi vull entrar en aquesta batalla, d'entrada en duen 7 dins aquesta legislatura. Delegats del Govern a Menorca assenyala.

Repetesc, tenim una estructura institucional articulada en consells insulars, hi ha indrets en què són funcionaris. Aquí nomenen a un càrrec polític a l'oposició per donar-li una capacitat de Govern que els ciutadans de Menorca no li han donat i en aquest pas vertaderament no els ho donaran. Les funcions d'IBABSA, basta anar al pressupost, dels 10 punts que figuraven en el pressupost de la comunitat autònoma, n'hi ha 3 que són fonamentalment accions d'empreses mallorquines, les funcions que IBABSA ha fet a Menorca són fonamentalment funcions especificades en la Llei de transferències d'agricultura posades en els consells insulars. Control de fitosanitaris, tot el que implica capacitat agrària, tot el que implica experimentació agrària. Vertaderament fa pena veure que la petita construcció d'aquesta comunitat autònoma, per interessos partidistes, es tira a baix. Confiant amb vostès, quan a l'únic que aspiren és a utilitzar les institucions de govern per anar contra els altres partits vertaderament deplorable. I deman seriosament al President i a la Vicepresidenta del Govern que no tolerin ni rompin el que són pactes bàsics articulats per llei, lleis de transferències i Llei de consells insulars. Si açò no ho resollem des d'un acord vertaderament se farà molt difícil avançar. La utilització partidista del Govern que vostès fan és deplorable.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, vostè té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Vostè me diu que IBABSA només fa per a Mallorca, no senyora, jo li he de recordar..., no, no vostè m'ha parlat d'IBABSA, IBABSA fa feina per a Menorca, de moment els fa tots els controls lleters i de formatge des d'enguany perquè abans ho havien de fer els propis industrials

pagant-ho de la seva butxaca. I en aquest moment tenim un conveni amb tots els industrials de Menorca i ho feim gratuïtament i se fa des d'IBABSA cap a Menorca.

Per altra banda els seus càrrecs, almanco els que han passat per la conselleria que jo en aquests moments presideix, hora d'anar-se'n posaren contenciosos al Govern per no sortir-ne. N'hem guanyat 4 i en tenim 1 al Suprem.

(Algunes aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 7365/05, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluc Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política institucional i Estatut (III).

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la desena pregunta RGE núm. 7365/05, relativa a política institucional i Estatut que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Després de veure el trist espectacle de què els consellers del Govern ni tan sols entenen ni respecten l'estructura institucional de la comunitat autònoma de les Illes Balears, ja no ens espanta el que està succeint en la reforma estatutària. El tema polític cabdal d'aquesta legislatura.

Record molt breument els antecedents. A l'inici d'aquesta legislatura, és prou sabut, que el President Matas deia que reformar l'Estatut d'Autonomia rompia la unitat d'Espanya, quan hi ha unes eleccions generals i guanya un altre partit polític a Espanya, llavors el Partit Popular de les Illes Balears s'apunta a fer un Estatut de màxims, igual o més que Catalunya. Aquestes expressions les hem sentit durant tot aquest any de legislatura. De fet, després de reunions amb el Govern català, de la vicepresidenta, amb grans alabances, s'estableix aquí el Comitè de savis i les reunions de la vicepresidenta amb diferents associacions, però per a sorpresa nostra l'altre dia se'n va el president del Govern a Madrid, a proclamar una conferència que jo crec que quedarà a la història, i diu que l'Estatut català és inadmissible perquè és insolidari, i després de totes aquestes anades i vengudes, ens agradaria saber exactament on estam amb aquesta reforma estatutària. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Amb la lleialtat que abans reclamava la presidenta de Menorca, la pregunta diu "Com valora el Molt Honorable President del Govern de les Illes Balears les més de 300 reunions que ha fet la vicepresidenta del Govern de les Illes amb entitats per explicar-los la necessitat de la reforma de l'Estatut?". La mateixa lleialtat li reclam jo, perquè quan es demani es demani el que s'ha escrit i el que diu el Reglament,

i a aquesta pregunta, Sra. Portaveu, Sra. Armengol, jo li contestaré si vostè m'ho permet.

En primer lloc, no estiguem tan nerviosos, la veig a vostè molt crispada en els darrers debats. Tranquil·litzem el debat, perquè la reforma estatutària requereix sobretot consens, tolerància i prudència. Aquestes reunions han estat extraordinàries. Hem volgut involucrar la ciutadania, escoltar la seva veu i escoltar la seva opinió, que jo recull amb una simple mostra aquí, i que ens pareix molt positiva per poder dur endavant aquesta reforma, que requereix especialment consens. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. De crispats, res, des del Grup Parlamentari Socialista, simplement espantats dels canvis de criteris d'una anada i venguda contínua del Govern de les Illes Balears en torn a un tema cabdal com és la reforma estatutària. Jo crec que s'entén perfectament que no entenem què vol el Govern de les Illes Balears, perquè vostès mateixos no ho tenen clar. Sra. Estaràs, per respecte a aquesta cambra, la pregunta va dirigida al president del Govern de les Illes Balears, no a vostè, que encara que li agradàs no és el cas. Va dirigida al president del Govern de les Illes Balears perquè ens defineixi exactament què pensa de totes aquestes reunions que s'han fet, perquè evidentment el president del Govern ens té una mica espantats amb els seus canvis d'opinió. Al principi de legislatura reformar l'Estatut rompia Espanya, després hem passat que hem de voler el mateix que Catalunya, ara al debat de política general se'ns ofereix un pacte, i dos dies després a Madrid es diu que torna a rompre Espanya la reforma estatutària. Per tant, ens agradaria cap a on anam amb la reforma estatutària, de què serveix tot això, perquè al final pareix que ha estat un gran engany col·lectiu tot el que estan fent vostès, i com estan utilitzant tant els partits polítics com les associacions, perquè ni vostès saben cap a on volen dur aquesta reforma estatutària que, com dic, per a nosaltres és un tema cabdal, i que nosaltres hem demanat i demandat al Govern aquest consens polític necessari. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. *A las pruebas me remito*. Intentaré assossegat aquest debat que requereix, com li he dit, Sra. Portaveu, prudència.

En primer lloc, simplement recordar-li que el Govern és solidari, i jo contest en nom del Govern. Li record que de les 27 preguntes contestades la passada legislatura pel Sr. Antich, només 3 d'aquestes 27 al nostre portaveu.

Parlem de l'Estatut. En primer lloc, li molesta a vostè -ja són més de 400 visites- que la vicepresidenta, en nom de vostè també, fa a les entitats? Quina visita li molesta? Li molesta a vostè que els ciutadans, que han opinat sobre l'Estatut, i que jo avui aquí en duc una mostra, ens hagin parlat de reconeixement d'insularitat, ens hagin parlat de nacionalitat històrica, ens hagin parlat de bilingüisme -el que reconeix el nostre article 3 de l'Estatut-? Per cert, si fessin un poc més de cas als ciutadans no tendrien aquesta fuga de militants d'un trosset de Palma.

També li molesta a vostè que els ciutadans de la nostra terra hagin dit que no fa falta fer viatges inconstitucionals per fer la reforma estatutària? Li molesta també que hagi dit això el batle de la Corunya, ho hagi dit el Sr. Ibarra, ho hagi dit el Sr. Chaves, ho hagi dit la presidenta del Tribunal Constitucional, ho hagi dit el nostre sector empresari, que és realment el que li molesta, si no ho ha dit només el Partit Popular? Li molesta a vostè -perquè a jo això sí que me molesta- que en un tema d'Estat que vostè i jo hauríem de planejar per damunt, com fan els savis i els experts cada dimecres, sortir el president a dir vuit fórmules, a mi me pareix una riulla a la ciutadania, Sra. Armengol. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Passam a la pregunta número 11... Sí, Sra. Barceló?

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Jo crec que se m'ha anomenat en aquest debat, que ja havia acabat, i només per deixar clar que la deslleialtat que jo he manifestat aquí emparament, era vertaderament entorn a qüestions jurídiques establertes que el Govern incompleix d'una manera flagrant.

I.11) Pregunta RGE núm. 7366/05, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluc Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política institucional i Estatut (IV).

Passam a la pregunta número 11, RGE núm. 7366/05, relativa a política institucional i Estatut, que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta també va dirigida al president del Govern, que esper que es digni a parlar de l'Estatut d'Autonomia també al Parlament de les Illes Balears, i no només a fer les conferències a Madrid.

Durant el debat de política general que nosaltres ens prenem molt seriosament, el president del Govern ens va oferir un gran pacte polític en torn a la reforma de l'Estatut, va dir clarament que les Illes Balears no poden perdre el carro d'aquest procés de reformes, que "em vull comprometre a promoure un gran acord per aprovar un nou Estatut", això són paraules textuais del president del Govern durant el debat de política general, i quinze dies després se'n va anar a Madrid i va dir que el Govern estatal vol dividir i enfrontar els espanyols, que "*la asignatura pendiente de España no son las autonomías, sino el Estado*",

que *los iluminados de siempre* són els que volen reformar els estatuts. Cinc dies abans ell ens oferia un consens per reformar l'Estatut d'Autonomia, i finalment va proposar una moratòria en l'aprovació de tots els estatuts d'autonomia. Per tant, volem saber què va succeir entre el debat de política general i el dia que fa la conferència a Madrid el president del Govern per passar del blanc al negre. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, li agraeixo almanco que sí hagi estat fidel en el que la moratòria era d'aprovació, i sincerament crec que no és incompatible, no té res d'incompatible la proposta del que jo crec que ha de ser la tramitació d'aquest projecte amb el fet que abans de l'aprovació puguem esperar veure què és el que passa amb l'Estatut de Catalunya. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. El que no té gaire sentit és tramitar un estatut que no aprovarem, i això és el que proposa el president de les Illes Balears. Per tant fer feina per un fer una cosa que no s'aprovarà, segons diu vostè, no crec que tinguem gaire sentit. Vostès jo crec que ha quedat clar amb tot aquest debat de reforma estatutària, Sr. President del Govern, queda clara una cosa: el Partit Popular de les Illes Balears no té cap interès en reformar l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, crec que val la pena dir-ho clar. No tenen cap projecte de reforma estatutària. De fet encara no han marcat si volen o no volen rompre el consens bàsic d'aquestes Illes Balears, que és l'equilibri territorial. Això és fonamental per saber si podem avançar o no en la reforma estatutària.

Per tant, li demanam que s'expressi aquí en els termes que sí interessin a les Illes Balears. Vostès mantendran o no mantendran el consens bàsic d'aquestes illes, d'aquest parlament, que és l'equilibri territorial?, perquè per avançar en la reforma estatutària necessitam saber això, però vostès no saben ni cap a on volen anar, i jo crec que les anades i vengudes del president del Govern ens preocupen. És molt trist tenir un president a les Illes Balears que només va a on bufa el vent, i que segons l'auditori que té diu unes coses o diu les contràries. El que va dir vostè al debat de política general i el que va dir a Madrid és totalment diferent, i això és incompreensible per a la ciutadania de les Illes Balears. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Doncs miri, no és així, nosaltres volem tramitar, com feim i hem fet durant tot aquest any, una reforma de l'Estatut d'Autonomia, volem que sigui amb el màxim consens, i tampoc no és així. Ens estam acostumant a les seves faltes a la veritat, però això no és cap excusa perquè vostè digui que el discurs d'una banda i el de l'altra és distint. No és ver. Miri, en aquesta reforma de l'Estatut, que jo crec que s'ha d'intentar tramitar amb el màxim consens possible, el que hem de fer, per damunt de tot, és defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears. I el fet que avui a Espanya s'hagi proposat des d'un parlament autonòmic, per exemple en un tema que vostè sap, que jo crec que és cabdal: finançament, els doblers. Si no tenim doblers, no tendrem autonomia. Si des d'una comunitat autònoma es proposa que la relació de Catalunya amb l'Estat és de quota, és bilateral, això és a costa dels ciutadans de les Illes Balears.

I això és el que no podem permetre, i això és el que crec que vostè tampoc no hauria de permetre, perquè això és un debat multilateral. No pot ser que es rompin les regles del joc. No pot ser, i no podem permetre que avui en un tema com són els nostres impostos, Catalunya pugui cobrar els seus impostos i nosaltres no. Això no es pot permetre, i jo crec que això és el que ha de condicionar aquest procés, perquè a més del consens sapiguem defensar els interessos dels ciutadans de les Illes Balears. Gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 7357/05, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a construcció d'un dic exterior al Port de Ciutadella.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 7357/05, relativa a construcció d'un dic exterior al port de Ciutadella, que formula la Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera. A Ciutadella tothom sap que fa molts anys, per no dir que en fa cent, però quasi quasi, que reclamam un dic, fa cent anys estam reclamant un dic al port de Ciutadella i un port esportiu per la quantitat de gent que està esperant amarraments.

Ciutadella es mereix, i tothom ho sap, sobretot la gent de Ciutadella, que és la que amb els seus vots a les urnes han donat l'Ajuntament al Partit Popular i que ho duu al seu programa electoral, i com no, també el Govern balear, necessita millorar les comunicacions. De tots és sabut que les infraestructures en el port de Ciutadella en aquest moment no són segures, i necessitam seguretat en el nostre port, hi conviuen massa tipus de vaixells, i per tant necessitam una reforma urgent d'aquestes infraestructures. Fa un moment acabam de sentir que a les urnes la voluntat democràtica que la gent, els nostres ciutadans hem posat a uns al Govern i els altres a l'oposició, demanant lleialtat institucional. Per tant, jo també deman aquesta lleialtat institucional, perquè nosaltres volem suport també dels que ens governen a Menorca. Ciutadella necessita el suport, encara que no sigui competència del Consell Insular, necessitam que aquestes infraestructures es facin. Per tant, com que és

competència del Govern balear, hi ha d'haver lleialtat institucional. Fins i tot el partit polític socialista a Ciutadella ha dit que donaria suport a la decisió del Govern balear. Per tant reclamam aquesta lleialtat institucional, perquè com bé s'ha dit aquí en aquests moments, fa pena veure que s'utilitzen les institucions públiques que no tenen competència per interessos partidistes. Per tant en aquest cas la pilota es pot retornar de la manera que es vulgui, perquè tant hi ha d'allà a aquí com d'aquí a allà.

Per tant, després d'aquesta introducció crec que nosaltres hem de saber per on caminam, i nosaltres li volem demanar, Sra. Consellera, les previsions que hi ha avui dins la Conselleria...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera d'Obres Públiques.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament en aquest tema tan important per a Menorca i per a Ciutadella, les previsions són aconseguir l'adscripció de la làmina d'aigua per part del Ministeri de Medi Ambient, que és el darrer tràmit que ens falta per poder començar les obres. Vostè sap que des del principi de la legislatura estam fent feina en aquest projecte, prioritari per a la seguretat i el desenvolupament econòmic de Ciutadella. Vàrem fer la redacció del projecte, la informació pública, la contestació d'al·legacions, l'estudi d'impacte ambiental. S'ha fet ja tota la tramitació, i el que és més important, el dictamen favorable de la Comissió Balear de Medi Ambient, que és la màxima autoritat en aquest projecte per determinar la correcció a la normativa mediambiental.

Tan sols falta un tràmit, que a més és un tràmit reglat, que és l'adscripció de la làmina d'aigua per part del Ministeri. Ho vàrem sol·licitar el mes de juliol. Ens hem reunit amb els alts càrrecs del Ministeri, i en aquests moments estam rectificant els defectes, petits defectes que han trobat, perquè, com ells mateixos ens varen dir a la reunió, tot estava correcta. La setmana que ve quedarà tot rectificat, i tornarem a esperar els dos mesos que tenen per respondre, i esperam efectivament que si és cert que no hi ha interferències polítiques i hi ha lleialtat institucional, es doni l'adscripció que, com he dit, és un acte reglat. Crec que són massa anys que Ciutadella està reclamant aquesta inversió, i esperam que no se'ls torni a privar del que democràticament varen decidir els electors de Ciutadella.

Moltes gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 7362/05, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a alt índex de criminalitat a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 13, RGE núm. 7362/05, relativa a alt índex de criminalitat a les Illes Balears, que

formula el diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Constantment qualche fotogènic representant polític nega l'increment dels índexs de criminalitat a la nostra comunitat autònoma. Sr. Conseller d'Interior, a què creu vostè que és degut l'índex de criminalitat d'aquesta comunitat? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President. Señoras y señores diputados, Sr. Diputado. Efectivamente tratamos ahora un tema que aparte de su importancia preocupa a los ciudadanos de las Islas Baleares. Por desgracia las Islas Baleares encabezan el *ranking* de comunidades autónomas en índice de criminalidad del Estado. Mientras que en el Estado hay 21,92 crímenes por 1000 habitantes, en Baleares la cifra es de 47,72 crímenes por 1000 habitantes. Y estamos cansados de escuchar a miembros del Gobierno que vienen aquí a decirnos que las plantillas están completas, pero no nos dicen completas de qué, ni qué plantillas. No nos dicen ni si son policías, o guardias civiles, o son policías en práctica o alumnos. Y mientras que el otro día el ministro decía que estaba la plantilla al completo, el 30 de septiembre en respuesta a una pregunta parlamentaria del diputado Enrique Fajarnés, el Ministerio reconoce que sólo en la ciudad de Ibiza han habido este verano 39 vacantes de policía nacional.

Pero es que además estas plantillas ni tienen en cuenta la actual población de Baleares, ni tienen en cuenta los residentes ni la población flotante. Y lógicamente a los diputados socialistas les da mucha risa el tema este. Me preocupa. Me preocupa porque es importante, el tema este. Y estamos cansados de cada día los cuerpos de policía y guardia civil tengan que dirigirse a los cuarteles de policía local pidiéndole ayuda para cubrir los servicios que ellos no pueden atender. Y el responsable de seguridad ciudadana en las Islas Baleares continúa diciendo que está todo cubierto, las plantillas, y que no hay ningún problema.

Esto como el avestruz, y en el 2005 ya aviso que volveremos a liderar el *ranking* de comunidades autónomas con más índice de crímenes cometidos. Yo creo que eso es una solución que hay que adoptar, que hay que exigir a aquellos irresponsables que por motivos políticos niegan la mayor, y niegan a los ciudadanos de Baleares la protección que están obligados a darles. Muchas gracias.

I.14) Pregunta RGE núm. 7350/05, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a dificultats econòmiques dels ciutadans de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 14, RGE núm. 7350/05, relativa a dificultats econòmiques dels ciutadans de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i els Verds. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta anava adreçada al president del Govern, però sembla ser que és més important recomposar el pacte de governabilitat que parlar de les dificultats dels ciutadans per arribar a final de mes.

En el debat de la comunitat el Sr. President va expressar una situació quasi idíl·lica de la situació econòmica de les Illes, que ja haurien superat definitivament la depressió. En canvi l'enquesta de l'Institut Nacional d'Estadística ens mostra un altre aspecte de la situació. Resulta que els ciutadans de les Illes Balears són els que tenen més dificultats per arribar a final de mes. Un 66,68% té dificultats, més que l'any anterior, 13 punts més que la mitjana estatal. Al mateix temps també som una de les comunitats que més despesa mensual té per família. En conjunt, pensam nosaltres, una situació que dibuixa un panorama preocupant, o no ho creuen així, Sr. President, Sr. membre del Govern que respongui?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, en primer cas, la seva afirmació és equivocada, quan fa referència a una enquesta de l'Institut Nacional d'Estadística, se la llegeixi completa. Aquesta enquesta ens situa en tercer lloc. Quan vostè parla d'un 66,68% és cert, però ha oblidat dir que a Canàries és el 71,13 i a Múrcia el 67,30, per tant és en tercer lloc.

I des del Govern de les Illes Balears vivim aquest tema amb preocupació, però fent feina perquè la situació millori. Vostè ho ha situat com la pitjor dada econòmica perquè està acostumat que l'època del pacte era la pitjor comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Veig que no, que no preocupa ni al president del Govern ni al conseller d'Economia. Ell diu que hi ha dues comunitats que encara estan pitjor, i això pel que es veu el satisfà i es queda tan tranquil.

Bé, nosaltres no estam tan tranquils i nosaltres pensam que l'economia ha d'estar al servei dels ciutadans, que el creixement del PIB en si mateix, aquesta autèntica obsessió del govern Matas, en si mateix no resol i no assegura una correcta

distribució dels recursos econòmics. Però vostè, amb les seves polítiques neoliberals, amb la reducció de tot allò que sigui públic, amb la preeminència absoluta del mercat, deixa a cada vegada més sectors socials en serioses dificultats a pesar que hi hagi un cert creixement econòmic, serioses dificultats que es reflecteixen en aquesta estadística o en el fet que la gent que està per davall del llindar de la pobresa cada vegada sigui més a la nostra comunitat.

I nosaltres pensam que haurien de canviar de model de política econòmica. No basta el simple creixement del PIB...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

...sinó que hem de mirar un repartiment més just de la riquesa que es genera. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Miri, Sr. Diputat, que falti a la veritat en el primer cas, d'acord, però en el segon cas, ja en el torn de rèplica, ja em pareix més greu. Si analitzam els ciutadans que tenen molta dificultat, els que estan al llindar de pobresa, quan governava el pacte eren els següents: l'any 2001 el 19,8...

(Remor de veus)

...el 2002, 19; el 2003 primer semestre del 2005, 20,4. Nosaltres ho hem baixat al 17,7. Els que ens estam preocupant realment és el Govern; qui estava duent la comunitat autònoma cap al llindar de pobresa eren vostès. Primer tema, que quedí molt clar, amb les polítiques socials d'un govern i de l'altre.

Segon tema. A la mateixa enquesta, ja que el preocupa tant aquesta enquesta, si se l'hagués llegida completa veuria que hi ha una pregunta que diu "llars o famílies que poden dedicar diners a l'estalvi amb el seu nivell d'ingressos i despeses"; idò situa els ciutadans de les Illes Balears per damunt de la mitjana amb un 39%, quan la mitjana de l'Estat espanyol és d'un 38%. L'any 2001 estàvem molt per davall de la mitjana, tan sols el 30,9% podia estalviar alguna cosa. És a dir, que s'ha vist la millora econòmica amb la millora de la preocupació que tenim per temes socials i econòmics.

Els ciutadans de Balears sí és cert, i jo crec que no és negatiu, com vostè vol dir, sinó que és positiu, són els que tenen una despesa més alta, 2.475 euros fan de despesa, únicament superada pels de Madrid, enfront dels 2.072 euros que poden fer de despesa els ciutadans de la mitjana de l'Estat. Per tant aquesta dada que vostè dóna com a negativa jo la don com a positiva. I quin és el motiu pel qual la don com a positiva?, perquè els ciutadans de les Illes Balears tenen una mitjana d'edat més baixa que a la resta de l'Estat; per tant estan a una edat que fan més despesa, tenen necessitat de més despesa i més

inversió, dos temes distints, és a dir, perquè tenen infants petits que els obliguen a fer més despesa...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.15) Pregunta RGE núm. 7359/05, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a establiment de rutes cicloturístiques.

Passam a la pregunta número 15 i darrera, la RGE núm. 7359/05, relativa a establiment de rutes cicloturístiques, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la Conselleria de Turisme està treballant constantment per la diversificació del producte turístic, i volíem conèixer quines actuacions està fent aquesta conselleria per a l'establiment de rutes cicloturístiques.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, jo diria que durant aquests dos primers anys de legislatura estam duent a terme un important esforç inversor amb la creació d'una xarxa cicloturística important a les Illes, tant a Mallorca, com a Menorca, Eivissa i Formentera.

La prova més evident són les inversions que en aquest moment ja li puc concretar. Concretament a Mallorca els anys 2004 i 2005 s'hauran invertit 1.971.961 euros en la xarxa cicloturística, que representarà prop de 180..., més de 200 quilòmetres, perdó, de xarxa cicloturística en aquesta illa. A l'illa de Menorca tenim un projecte en col·laboració amb el Consell Insular de Menorca on invertim 400.000 euros, i a això s'ha d'afegir la ruta de Sant Tomàs, de 240.402 euros, i el camí vell de Biniancolla, també a Menorca, de 457.850 euros, que representaran en conjunt, idò, una inversió total a Menorca d'1.098.252 euros. I finalment a l'illa d'Eivissa també hem posat en marxa un projecte en col·laboració amb el Consell Insular d'Eivissa i Formentera que representarà la inversió de 801.000 euros per part del consell insular i 591.000 per part del Govern, és a dir, una inversió conjunta d'1.392.000 euros.

En definitiva, durant aquests dos primers anys de legislatura, idò, amb la creació d'aquesta xarxa cicloturística amb la voluntat, com vostè molt bé deia, de diversificar la nostra oferta turística, haurem invertir 3.661.213 euros, el que representa sense cap dubte ni un la major inversió pública en matèria de cicloturisme que s'haurà fet en aquesta comunitat autònoma durant els darrers anys.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

La interpel·lació RGE núm. 4609/05 ha quedat ajornada.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 2702/05, del Grup Parlamentari Popular, relativa a funcionament i gestió dels criteris per a l'aplicació de l'1% cultural estatal.

I a continuació passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon a les proposicions no de llei, i en primer lloc debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 2702/05, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a funcionament i gestió dels criteris per a l'aplicació de l'1% cultural estatal. Per defensar aquesta proposició no de llei té la paraula el Sr. Simó Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, avui toca parlar de patrimoni històric, tot i que del vessant més economicista, com és el d'un aspecte de la finançació de la restauració, de la conservació i del foment d'aquest.

Va ser la Llei de patrimoni històric espanyol del 1985 la que va disposar d'una sèrie de mesures de foment destinades a l'enriquiment del patrimoni històric espanyol, entre elles la que és coneguda com 1% cultural. Aquesta iniciativa es contempla a l'article 68 d'aquesta llei, on s'estableix l'obligació de consignar en els contractes d'obres públiques una partida d'almanco l'1% amb destinació a treballs de conservació o enriquiment del patrimoni històric o al foment de la creativitat artística, amb preferència a la pròpia obra o al seu entorn immediat. Posteriorment totes les comunitats autònomes, a mesura que anaven rebent les competències en patrimoni històric, varen disposar del seu propi 1% cultural mitjançant la publicació de les normes corresponents.

En definitiva la llei dóna un ample marge d'actuació per conservar el patrimoni històric o bé per fomentar publicacions, exposicions temporals, adquisició de béns o d'obres d'art per a museus, arxius i biblioteques; també per difondre i divulgar el patrimoni històric, en definitiva.

Perquè els senyors i les senyores diputats es facin una idea de l'aplicació d'algunes de les partides estatals a aquest concepte només basta observar les obres d'art que adornen les terminals aeroportuàries. Tot i que no estam parlant de quantitats desorbitades, sobretot si les comparem amb altres partides que mou l'Estat espanyol en diferents matèries, sí que podem dir que aquestes partides suposen una forma gens menyspreable de finançació d'un camp que sempre té sequera, com és el de la conservació del nostre extensíssim patrimoni històric. Per posar un exemple entre l'any 96 i el 2003 es varen invertir 248 milions d'euros a tota Espanya, tots ells generats amb aquest 1% cultural.

El repartiment d'aquest fons es feia mitjançant una comissió mixta formada pel Ministeri de Cultura i el Ministeri de Foment, que disposava d'unes normes generals per a la tramitació de sol·licituds de l'1% cultural. Però vet aquí que entra un nou govern, el del Sr. Rodríguez, el del *talante*, i per

començar atura la tramitació de tots els projectes ja aprovats per l'anterior govern, el que retarda l'execució d'unes obres en molts de casos urgents per a la pervivència del nostre passat. El nou govern decideix constituir una nova comissió que gestioni les partides generades per l'1% cultural entre diferents ministeris, entre ells els de Cultura, Medi Ambient, Habitatge i Foment. Açò en principi pot arribar a ser una bona idea si no fos perquè a la primera de canvi el Ministeri de Foment, que és la mare del tots els doblers, es dedica a firmar convenis al marge d'aquesta comissió, que és tant com dir que una part dels doblers que s'havien de compartir s'esvaeixen de l'àmbit de la comissió interministerial i vés a saber on van a parar. Una altra demostració d'aquest nou tarannà obert i transparent que regna avui en dia en el Govern espanyol.

Però les alarmes varen saltar i la nostra preocupació va créixer quan es va saber que el nou govern estava revisant també els criteris de repartiment d'aquests fons i que, entre altres coses, es plantejava deixar fora de finançament aquells béns de titularitat privada que no cedissin el seu ús públic per un temps de 50 anys o que no estiguessin inclosos a qualche pla nacional com el de les catedrals, els monestirs o els castells.

La confirmació d'aquesta preocupant iniciativa va venir d'una proposició no de llei que el Grup Socialista al Congrés va presentar el passat dia 12 de novembre, on s'instava el Govern espanyol a establir criteris per a l'aplicació d'aquest 1% cultural, i en la qual s'exposava que "*los elementos, inmuebles, etc., objeto de inversión sean bienes de interés cultural o estén protegidos o catalogados por las diferentes legislaciones autonómicas y que sean de titularidad pública o bien que exista una cesión de uso público*". Uns mesos més tard, el 14 de març del 2005, efectivament es publica en el BOE una ordre per la qual s'adopten els criteris de coordinació de la gestió de l'1% cultural i, tal com s'anunciava, s'insisteix que, entre altres criteris que no discutim, perquè en alguns estam totalment d'acord, els béns objecte de restauració o bé han de ser públics o bé s'han de cedir per 50 anys a les administracions públiques.

Aquesta disposició significava la confirmació que podien quedar exclosos els béns pertanyents a associacions, fundacions privades o molts d'altres de l'Església Catòlica, només per posar alguns exemples. Evidentment la principal perjudicada per aquesta norma és l'Església Catòlica, titular d'un enorme i extens patrimoni històric immoble, un patrimoni que forma part del nostre paisatge, de la imatge del nostre país. I només estic parlant del patrimoni immoble, sinó que tampoc no hem d'oblidar el patrimoni moble de tot tipus, des de pintures, escultures, retaules, calzes, vestimenta, etc., etc. Tot açò forma un conjunt patrimonial de primer ordre sense el qual no es pot entendre la nostra cultura.

El que diuen els criteris, que poden modificar-se en el futur si hem d'atendre als moviments recents que s'estan produint a les altes instàncies del Ministeri de Cultura, és que el que no sigui catedral o monestir quedarà exclòs o queda exclòs, millor dit, d'aquestes ajudes; així de clar ho diu la norma publicada.

Que els criteris aprovats no són respectats ni pels mateixos ministeris queda clar en els convenis firmats pel Ministeri de Cultura amb el Ministeri de Medi Ambient i amb el de Foment, on s'aproven i es demanen criteris que curiosament no estan contemplats en el decret aprovat el març, és a dir, nous criteris

que invaliden els ja aprovats per la comissió interministerial. La contradicció elevada al cub.

Nosaltres entenem perfectament que s'hagin de posar uns mínims per poder-se beneficiar d'aquestes ajudes, com que siguin béns catalogats, que estiguin declarats béns d'interès culturals o que formin part del patrimoni mundial per la declaració de la UNESCO, etc., etc., etc., però pensam que introduir un criteri de titularitat en aquest àmbit limita l'arribada de possibles i fins i tot imprescindibles ajudes per a la restauració de béns del patrimoni històric que poden estar en greu perill de degradació i que no disposen d'alternatives per a la seva finançació. Nosaltres creim que s'han de prioritzar els criteris tècnics que avaluen la importància artística, històrica o patrimonial, però especialment també la urgència del projecte, per damunt d'altres qüestions que no ajuden precisament a disposar d'una norma flexible que solucioni problemes que es poden presentar, com moltes vegades passa en parlar de patrimoni històric, de forma inesperada i no planificada.

Si a tot açò afegim que el marge de maniobra de les administracions locals i autonòmiques en tot aquest àmbit resulta molt limitat, no diguem ja la capacitat d'ONG o de fundacions privades, ens podem trobar amb una iniciativa massa rígida que ocasioni més conflictes que solucions.

L'anterior govern va deixar aprovada una sèrie de projectes d'interès per a les Balears, que necessiten aquesta finançació. Alguns d'ells eren projectes ja aprovats, com les obres de la Llotja, amb una previsió de 0 euros per al 2006, segons els pressuposts; o el teatre d'Inca, que ha quedat exclòs no sabem per què; o les obres del Puig dels Molins que, per una qüestió que no acabem d'entendre, estan pendents de resoldre, quan teníem fins i tot la partida aprovada. Per rematar la comunitat autònoma no té informació sobre les reunions que les comissions mixtes dels ministeris celebren, quan era un compromís de la ministra de la Cultura que la informació seria lliurada puntualment.

És a dir, s'està produint una situació gens desitjable per als interessos de les Illes Balears, en la qual no s'aproven nous projectes amb càrrec a l'1% cultural, els aprovats d'acord amb els anteriors criteris no es poden executar i aquells que depenen directament del Ministeri de Cultura, és a dir, aquells que estan consignat fora de l'1% cultural però que depenen del pressupost directe del Ministeri de Cultura, ni tan sols no surten a la foto dels pressupostos de l'Estat per a l'any 2006. Qualcú malpensat diria que es margina intencionadament la nostra comunitat autònoma.

En definitiva, senyores i senyors diputats, el nostre grup està d'acord amb el fer que s'actualitzin els criteris, tal com es va establir en el marc del Consell de Patrimoni estatal, participat per totes les comunitats autònomes, però sempre que es garanteixi l'aplicació d'aquest 1% cultural a la restauració i conservació del patrimoni que ho precisi, així com que també es garanteixi la coordinació i la unitat de criteri i, el cas més important per a nosaltres, que es respecti els acords presos amb anterioritat. Per aquestes raons els demanam el vot favorable als dos punts de la proposició no de llei perquè s'executin els projectes ja compromesos i que, d'acord amb la Llei de patrimoni espanyol, no es contemplin excepcionalitats en funció de la seva titularitat per conservar i protegir el nostre patrimoni

històric i que siguin determinant els criteris sobre la importància patrimonial o artística i la urgència del projecte.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions per un temps de 10 minuts? Té la paraula, en primer lloc, pel Grup Parlamentari Mixt, l'Hble. Diputada Sra. Mulet Dezcallar.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el primer que vull dir és que aquesta proposició no de llei arriba tard, i arriba tard perquè la proposta del Grup Socialista en el Congrés ja és una realitat. L'ordre del Ministeri de Cultura 596/2005, del 28 de febrer, ja exigeix que els béns que han de rebre ajuda a través de l'1% cultural han de ser de titularitat pública, si bé hi ha fins a tres excepcions. També exigeix aquesta ordre que els béns immobles que poden rebre ajudes per a la seva conservació i protecció a través d'aquest 1% han de ser béns d'interès cultural. Aquests criteris es varen aprovar dia 29 de desembre del 2004, i es varen publicar al BOE dia 15 de març del 2005.

Però a pesar que arribi tard, Unió Mallorquina donarà suport a la seva proposició, perquè compartim el seu punt de vista i pensam que rectificar és de savis, i nosaltres esperam que el Govern de l'Estat rectifiqui; i ha de rectificar en alguns aspectes importants en aquesta qüestió. Per una banda, i d'acord amb la seva proposició, el requisit que exigeix que el bé sigui de titularitat pública ens pareix una equivocació. A Mallorca existeix un gran patrimoni artístic, històric i cultural que està en mans privades, ja siguin particulars o institucions com l'Església. Molt possiblement encara poden gaudir-ne precisament perquè aquests propietaris l'han conservat a pesar de les seves dificultats. Limitar les inversions de conservació només als béns de titularitat pública demostra una visió molt limitada del nostre patrimoni artístic i històric. Les tres excepcions a aquesta regla general són massa estrictes, igual que d'impossible aplicació a Mallorca. Els béns en mans privades són molts i molt importants. Han de ser conservats i protegits, i sens dubte a canvi han de poder ser visitats i gaudits pel ciutadans. Exactament això és el que passa i el que hauria de continuar passant.

Per una altra banda esperam que es rectifiqui la marginació sistemàtica de les Illes Balears en el repartiment de les inversions d'aquest 1%. No és que no hi estiguem acostumats: sempre som els darrers en rebre i els primers en donar, i com vàrem dir a la comissió de la setmana passada, tant de bo tan sols fóssim els darrers en aquesta qüestió; som els darrers en tot, excepte en solidaritat. Però no volem perdre l'esperança de ser tractats amb justícia, i per això volem que es revisin els criteris de repartiment dels fons per aconseguir més ajudes per a les Illes Balears. Parlam de turisme cultural, d'un turisme diferent, amb una oferta més completa; de defensar el nostre patrimoni,

la nostra cultura, i també la nostra economia, íntimament lligada al turisme.

Tot són paraules. En aquest moment exigim fets, i els fets no arriben mai. Per tant volem també nosaltres instar el Govern de l'Estat a millorar les inversions de les Illes Balears en matèria de l'1% cultural.

Però no acaba aquí la cosa. D'acord amb els nous criteris d'inversió establerts enguany a l'ordre del Ministeri de Cultura del 28 de febrer del 2005, queden fora de tota possible inversió aquells béns que no estiguin declarats bé d'interès cultural. Aquests criteris, que ocupen poc més de quatre línies en el BOE, deixa fora de tota possible ajuda el Teatre Principal de Palma i el Teatre Principal d'Inca, en procés de rehabilitació. Serà que els teatres no formen part del patrimoni cultural?, o serà que consideren que no és necessari que hi hagi un teatre a Palma o a Inca.

I parlant de teatres els vull dir que la història del Teatre Principal de Palma és increïble; per una banda els anteriors responsables de cultura del Consell de Mallorca no varen ser capaços de posar en marxa la seva rehabilitació. La veritat és que es varen lluir en la seva gestió, una gestió que en aquest tema va ser nefasta. Però tampoc no es va portar bé el Govern de l'Estat, en aquells moments en mans del Partit Popular. La veritat és que no varen ajudar gens, i és ben just que ho reconeguim, i ara, per acabar d'arreglar les coses, quan nosaltres ja ho hem posat en marxa amb un gran esforç de Mallorca, el Govern de l'Estat, en mans del Partit Socialista, es torna a lluir: ens deixa fora per no ser bé d'interès cultural. En definitiva, senyors del PSM, senyors del PP, senyors del Partit Socialista, en el tema del Teatre Principal de Palma estam tots, estan tots d'enhorabona. Al final, com sempre, seran els ciutadans de Mallorca els que haurem de pagar la seva rehabilitació, tot per una manca d'eficàcia i de sensibilitat. I dit això vull deixar molt clar que el Teatre Principal de Palma serà un teatre de primer nivell, i que el Consell de Mallorca i el seu departament de cultura faran feina per aconseguir-ho.

Bé, per tot allò que he dit deman una reflexió, una reflexió amb tres punts que hem comentat durant aquesta intervenció. Primer, una reflexió sobre la titularitat dels béns que s'han de protegir: no es poden excloure els béns en mans privades. Segon, una reflexió sobre al sensibilitat cap a les nostres illes; si som els primers en aportar no podem ser sempre els darrers en rebre; hi ha molt en joc, entre altres coses el nostre futur econòmic, cultural i social. I en tercer lloc, una reflexió sobre l'exigència d'invertir tan sols en els béns d'interès cultural; hi ha immobles que, tot i no ser bé d'interès cultural, són imprescindibles; el Teatre Principal de Palma i el d'Inca en són un exemple. D'aquestes reflexions esperam que surtin rectificacions. A les seves mans està fer-ho possible.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds..., no vol intervenir. El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista? Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, he de confessar-los que inicialment el debat d'aquesta proposició no de llei, quan la vaig llegir, en va produir una certa perplexitat, perquè inicialment semblava bastant estrany que haguéssim aquí de votar instar el Ministeri de Cultura a fer el contrari del que feia per si de cas a Madrid s'instava que ho fessin diferent. Això era inicialment la proposta que ens presentava el Grup Popular, cosa que ha canviat amb l'aparició del decret.

Bé, en aquest sentit llavors s'hauria d'analitzar en primer lloc la proposta que hi ha en el Congrés dels Diputats a iniciativa socialista o, millor dit, el decret ja existents, i sincerament els he de dir, perquè no hi hagi cap dubte, perquè no es produeixi cap mala interpretació, que al nostre grup aquesta iniciativa, aquest decret, aquests nous criteris per a l'1% cultural, no ens agrada, i no ens agrada perquè consideram que és excessivament taxatiu, perquè suposa certament que l'1% cultural només pugui ser destinat a béns que siguin de titularitat pública o bé que existeixi una cessió d'ús públic, que crec que és per devers 50 anys, cosa que en molts de casos és incompatible amb la mateixa restauració del lloc.

Nosaltres sempre hem defensat, i crec que açò ningú no ho pot negar, el sector públic, la gestió pública, però pensam que no s'ha d'ultrapassar el bon sentit, el seny, que ha d'amarar qualsevol defensa d'unes idees o principis. I a més a més, i açò és el més greu de tot, no té en compte la realitat concreta del nostre patrimoni cultural, que en molts de casos està en mans privades, siguin de particulars, entitats o especialment de l'Església Catòlica, com ho reconeix explícitament la nostra, la nostra llei, la feta aquí, la nostra llei del patrimoni, i això pot o no pot agradar però és una realitat, i els nostres (...) de les institucions tenen l'obligació d'ajudar a preservar també aquest patrimoni perquè, malgrat que la titularitat sigui privada, ens pertany a tots, és part de la història de tots, i si per manca d'ajudes públiques es perd o és malmesa, en realitat ho perdem tots.

Des del nostre grup podríem entendre, donaríem suport al fet que es prioritzés -açò sí- que es prioritzessin les inversions de l'1% cultural en béns públics, que es condicionessin aquestes inversions en béns privats a obertures gratuïtes a la ciutadania, per exemple, o que s'establissin majors condicions per mor que la inversió en aquests béns privats redundés més, més i millor, en benefici de tots els ciutadans.

Però no podem estar d'acord amb el fet que s'eliminin del tot, taxativament, els ajuts econòmics a la rehabilitació de béns patrimonials que no són públics, almanco a través de la via de l'1% cultural. I no hi podem estar d'acord perquè, malgrat es mantenguin línies paral·leles, com les adreçades a la rehabilitació de les catedrals, monestirs, les conseqüències són òbvies; de cop esglésies, oratoris, ermites, casals, quedarien fora de les aportacions de l'1% cultural i per rehabilitar-les caldrien, en tot cas, convenis específics.

Per altra part nosaltres som ben conscients que massa vegades aquestes aportacions han servit per restaurar immobles que romanen tancats al públic, per rehabilitar palaus que són d'exclusiu gaudi dels propietaris, en definitiva per esmerçar

doblers de tots els ciutadans en benefici immediat d'uns pocs i sense compensació, i en açò tampoc no hi estam d'acord. I en aquest sentit hi ha un punt d'equilibri que no s'hauria de menysprear. Creim que no s'haurien d'eliminar les aportacions de l'1% cultural a béns privats, però exigir que aquestes complissin una sèrie de criteris: obertura a la població, gratuïtat, ús ciutadà, el que sigui.

I per açò en aquest sentit compartim la primera part de l'exposició de motius de la iniciativa socialista aquella que es va presentar al Parlament, al Congrés dels Diputats, dia 11 de novembre, que encara no s'ha discutit però que ja és efectiva, quan diu: "*El 1% cultural es un instrumento recogido en nuestra ley de patrimonio de extraordinaria importancia; no obstante su uso arbitrario, carente de criterios objetivos, merma, como se ha demostrado, esta potencialidad*". Compartim que calen criteris objectius, que cal eliminar l'arbitrarietat, però així mateix ens sembla que aquesta necessitat de criteris objectius per evitar un ús arbitrari no s'adiu amb allò que aquesta proposició proposava, que era limitar, com s'ha fet, les inversions a només els béns públics; caldria haver matisat més, hauria d'haver establert més criteris, hauria d'haver fet un esforç per no donar la idea que es vol donar fons, per exemple, a la restauració d'esglésies de poble que tothom creu seves.

En el que no estam d'acord en absolut d'aquesta proposició no de llei, és a dir, de l'explicació d'aquesta proposició no de llei del Grup Socialista del Congrés dels Diputats, és quan se'n diu que s'elimina l'aportació a béns privats per evitar *que se puedan producir desigualdades territoriales*, i no ens ho creim, no ens ho creim, perquè és allò que pels seus fruits els coneixereu, i el govern socialista de Madrid ja ha fet el repartiment del 2005 i és obvi que les Illes Balears han tornat ser discriminades, com ho eren en anys anteriors, i en aquest sentit la Comissió d'Educació i Cultura dijous passat va aprovar per unanimitat, a proposta nostra, que cal un repartiment més equitatiu que tenguí en compte la demografia, les necessitats del patrimoni i el dèficit històric que pateixen les Illes Balears per aquest concepte. Per tot això no ens sembla que es pugui creure o sigui creïble que es fa aquest canvi en els criteris de l'1% cultural per evitar que es puguin produir desigualtats territorials quan aquestes, com a mínim, es mantenen.

Per tant, en aquest sentit jo crec que hauríem de tenir en compte la proposició del Grup Popular, si bé crec que és un tema del qual massa fàcilment se'n pot fer demagògia. Una de les qüestions per què crec que és una equivocació del Partit Socialista haver introduït aquests nous criteris amb aquests termes és que s'ha creat una conflictivitat innecessària i s'han donat unes armes per fer demagògia que no creim que fos necessari posar-les damunt la taula. Llavors en aquest sentit nosaltres creim que el millor seria fer un esforç entre tots els grups de la Cambra per tornar a una racionalitat, per tornar a allò que és l'eix central d'aquest debat: que tenim un patrimoni que és de tots, sigui públic o privat, i que per (...) criteris d'un tipus o de l'altre hauríem de ser capaços de defensar la rehabilitació en funció de les necessitats d'aquest patrimoni, encara que sigui condicionant-lo a les condicions d'ús o de gratuïtat que ja he dit abans.

Per tot això jo presentaré *in voce* una esmena al Partit Popular que m'agradaria que fos assumida per tots els grups

perquè consider que d'aquesta manera podríem tenir una solució assumible per tots sense que hi hagi vencedors ni vençuts en aquest debat i sense possibilitat de fer-ne demagògia. No sé si m'he embullat amb els papers però supòs que no. Substituiria jo el primer punt per una proclamació, i és que el Parlament de les Illes Balears manifesta que tots els béns que integren el patrimoni històric i cultural han de ser objecte de protecció i conservació independentment de la seva titularitat. I el segon punt, perquè també hem de convenir que el redactat que ens proposa el Partit Popular, després d'haver fet clarament ja un repartiment el govern socialista de l'any 2005, és en tot cas obsolet el redactat actual, i el segon punt demanaria que se substituís per: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a modificar els criteris de l'1% cultural o, en tot cas, a obrir noves vies de suport econòmic per a la protecció i conservació dels béns immobles de titularitat privada".

Amb aquest redactat crec que és perfectament assumible per tots els grups, perquè es posa per davant la protecció del patrimoni al rèdit polític que qualsevol de nosaltres puguem treure. Demanam que hi hagi protecció de tots els béns, sigui per via de l'1% o sigui per una altra via; un compromís de tots per continuar avançant i no discriminar ningú en aquest camp.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Alberdi Castell.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Faré una mica de la situació amb què m'he trobat quan he començat a preparar aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari Popular.

Home!, Sr. Gornés, està bé que vostès presentin en aquesta cambra iniciatives calcades de les que presenten en el Congrés a Madrid, perquè ja sabem que a vostès els agrada molt més fer oposició aquí que governar, però potser haguera estat encertat, que vostès varen registrar la proposició no de llei el dia 22, potser haguera estat encertat, si no ha mirat el butlletí, el butlletí oficial, almenys que s'hagués mirat el debat que precisament varen tenir els seus representants a través d'una iniciativa que varen fer el dia 15 de març, i llavors potser ens haguessin pogut donar compte realment del seu interès en el que presenten.

Per sort per a tots nosaltres ja han fet referència a aquesta normativa, l'han feta els altres grups i per tant jo no m'hi pararé. No em pararé a argumentar una cosa d'una proposició no de llei que ni tan sols no s'ha tramitat sinó que explicaré amb claredat per què considero que aquesta proposició que presenta el Grup Parlamentari Popular és totalment inadequada, pel moment en què es presenta i pel seu contingut.

Em centraré, en primer lloc, en la seva primera petició. Ens demanen que el Ministeri de Cultura doni compliment i executi els compromisos subscrits amb l'anterior comissió interministerial aplicant els criteris i procediments vigents en aquell moment. Vegem, Sr. Gornés, vostè no sap que el quart acord de col·laboració conjunta de patrimoni històric entre el Ministeri de Foment i el Ministeri de Cultura estableix en el seu

paràgraf tercer que aquesta exigència de bé d'interès cultural que s'ha aplicat ara -li llegeixo textualment el que diu l'acord- "*no será de aplicación para aquellas actuaciones que hayan sido aprobadas durante la vigencia del anterior convenio*"? O sigui que es mantenen els compromisos, sempre que, si ha rebut la subvenció, hagi estat capaç de complir els requisits que ja es varen establir en el moment d'atorgar l'ajuda. Per exemple, si a qualque entitat se li va donar l'any 2001 una subvenció i un dels requisits per fer-la efectiva era iniciar les obres i quatre anys després, en el 2005, ni tan sols no s'ha aconseguit presentar el projecte definitiu i, per descomptat, no diguem iniciar les obres, aleshores el problema no és que no es compleixin els compromisos, el problema és que vostès no compleixen els requisits.

És clar que aquest quart acord entre el Ministeri de Foment i el Ministeri de Cultura és bastant recent i potser vostès no en tenen coneixement, però de totes maneres a mi em sembla que sí n'han d'estar ben assabentats, perquè així els ho diu el mateix Ministeri de Foment amb tota claredat a una carta enviada el 24 de setembre d'enguany al president de la fundació del Teatre Principal d'Inca, carta en la qual explica, també amb tota claredat, que en no haver estat capaços de posar al dia els documents de la fundació ni de presentar el projecte definitiu, ni per descomptat d'iniciar les obres en quatre anys, han perdut la subvenció d'1.200.000 euros que se'ls havia concedit, 194.300.000 pessetes exactament en el 2001.

Ho dic, Sra. Mulet, i ho dic, Sr. Riudavets, també, perquè potser si comptéssim amb aquesta aportació que hem perdut la nostra inversió en l'1% cultural canviaria moltíssim, i com que la fundació Teatre Principal d'Inca està formada pel Govern de les Illes Balears, pel Consell de Mallorca i el mateix ajuntament, que són els tres que han aconseguit fer anar en orris els quasi 200 milions de pessetes que van concedir,estic seguríssima que el senyor batle d'Inca, que n'és el president, segur que els ha informat que hi havia aquesta part de l'acord que jo els recordo.

No m'aturaré més en aquest punt, sinó solament per recordar-los que si es preocupessin realment de gestionar aquí i de governar aquí, no ens evitaríem desastres com els que els comento.

En relació al segon punt vostès demanen que sigui objecte de protecció i conservació la totalitat dels béns que integren el patrimoni històric i cultural qualsevol que sigui la seva titularitat el règim jurídic. Mirin, aquí sí que els donem la raó. Tots els béns que integren el patrimoni històric i cultural, pertanyin a qui pertanyin, han de ser objecte de protecció i conservació. La qüestió és qui té la responsabilitat de conservar-los i per quins conceptes s'ha d'ajudar a aquesta conservació. Vostè fan referència als ajuts de l'1% que s'obtenen d'acord amb una obra pública dels diferents ministeris que s'aixeca més o menys entre 30 i 35 milions d'euros l'any; vostè ha parlat d'unes xifres que em sembla que s'ha embolicat moltíssim amb elles perquè aquestes són les que va donar el mateix subsecretari a la compareixença en què estaven els seus companys i ningú no les va desmentir.

No em vull allargar però no em puc estar de dir-los, de fer-los un petit recordatori d'on venim en relació a la política que s'ha seguit fins ara en aquest tipus d'ajudes. Els dos trets que la varen caracteritzar en l'època del ministre Álvarez Cascos varen

ser la manca de criteris clars i objectius i, per tant, la incapacitat per establir prioritats; això va provocar dues coses, una enorme quantitat d'expectatives falses, s'aprovaven iniciatives que no tenien cap suport econòmic, i un desfasament absolut entre els compromisos adquirits per Foment i les possibilitats d'inversió real.

Estava clar que s'havien de posar criteris, i jo no avoriré les senyories, els senyors diputats -perdoneu-, parlant de tot el que s'ha fet des del març passat de l'any darrer a ara. Em limitaré a parlar molt breument dels criteris que s'han establert. Tal com els he dit era necessari establir unes normes, uns criteris objectius que permetessin sortir de la discrecionalitat, per dir-ho suaument, que caracteritzava l'etapa anterior, discrecionalitat que ens va anar fatal. Nosaltres som la comunitat autònoma en la qual es va invertir menys en BIC, i som la comunitat històrica autònoma que en té més. Els béns de protecció... Torno als criteris, vull dir que la diferència entre, per exemple, la comunitat de Castella-Lleó i la nostra és que s'hi ha invertit 300 vegades més que aquí, i ara podem comparar, ara podem anar comparant.

Tornem als criteris. Els béns objecte de protecció a través de l'1% cultural han de complir dues condicions: ser béns declarats BIC o categories assimilables, el que vol dir que siguin protegits per la mateixa comunitat autònoma -ho dic, Sra. Mulet, ho dic, Sr. Riudavets, perquè nosaltres també podem fer coses aquí, això també forma part de la corresponsabilitat-; i han de ser de titularitat pública, descartant-se expressament els edificis històrics privats o, si són privats, han de ser cedits per a ús públic per un termini mínim de 50 anys, per fer rendible la inversió pública.

Els diners de l'1% cultural són minsos. A Espanya tenim un patrimoni històric importantíssim, quasi 13.000 béns immobles i generals que estan catalogats com a BIC i, per tant, hem de racionalitzar. I quin millor criteri que la funció social que tingui aquest patrimoni per a la racionalització? Ja ens té acostumats el Partit Popular a la seva política de posar per davant allò privat enlloc del públic; el Sr. Matas ens ho diu constantment: el que és públic, diu, el que és comú no és de ningú; doncs mirin, nosaltres estem totalment en desacord amb el seu criteri privatitzador i marginador. Nosaltres pensem que el que és comú ha de poder ser gaudit per tothom i per tant ha de constituir la responsabilitat absoluta dels governs autonòmics i del Govern nacional.

I si el que els preocupa és el patrimoni de l'Església, que jo reconec riquíssim i que s'ha de protegir, riquíssim, també els recomano que llegeixin bé la normativa i els acords interministerials i se n'adonaran que hi ha prevists tants plans específics que no es financen amb l'1% cultural, que vostè ha dit una xifra que no es finança per l'1% cultural, sinó pels pressuposts generals de l'Estat, perquè hi ha plans de catedrals, de basíliques, de col·legiates, de monestirs, d'abadies i de convents, a part d'un pla de teatre que també s'hi poden acollir. Però si no tenen ganes o no tenen temps de llegir aquesta normativa parlin amb la Conferència Episcopal, això els és molt fàcil, que és la interlocutora del Ministeri de Cultura en el tema de la protecció del patrimoni religiós i que els expliquin quin són tots aquests mecanismes que es poden fer servir. Els he dit que la seva proposició no de llei era doblement inoportuna, pel

lloc allà on la presenten i per la seva falta de motius i per això no li donarem suport.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Popular té la paraula l'Hble. Sr. Simó Gornés i Hachero.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. En principi agrair el vot favorable anunciat pels diferents grups. A mi m'agradaria haver tingut més temps el text de l'esmena *in voce* del PSM perquè l'haguérem pogut valorar més profundament. En principi el primer punt el veig més com una addició que no una supressió del nostre primer punt perquè estem parlant de coses diferents. Nosaltres estem parlant de què se respectin els acords presos per l'anterior i vostè afegeix que siguin contemplats tots els béns que formen part del patrimoni històric. No són en absolut incompatibles un amb l'altre, se complementen i com a addició al nostre text sí li podríem donar suport. En el segon paràgraf, a la segona proposta m'agradaria tenir-la físicament perquè la veritat és que no l'he poguda llegir, no he pogut prendre nota de la totalitat.

Estam totalment d'acord en allò que ha dit la portaveu d'Unió Mallorquina, que el patrimoni històric de les Illes Balears i l'espanyol, quasi el 95% per no dir més, és de titularitat privada. Per tant, les necessitats d'aquest patrimoni són molt més altes que les que siguin de titularitat pública, sense que açò vulgui dir que no s'hagi de prioritzar allò que és públic, allò que és de tots. Però jo vull recordar als portaveus que se poden establir moltes fórmules d'ús d'un patrimoni, com està fet per exemple algun consell de les nostres illes, que a canvi de la restauració, a canvi d'una ajuda, s'obre uns dies, el té catalogat, se té controlat des del punt de vista jurídic. És a dir, un seguit de fórmules que permeten que la societat pugui gaudir d'aquest bé, no només el traspàs de l'ús social, perquè si hem de fer cas a aquests criteris voldria dir per exemple, que quedarien, queden fora de les ajudes totes les esglésies de les Illes Balears que no siguin béns d'interès cultura, o encara que ho siguin, com puguin ser totes. Cala Murada de Manacor, Can Rubert de Palma, el poblat de Son Calà a Ciutadella, l'ermita de Sant Joan de Missa a Ciutadella, Sant Joan dels Vergers, l'ermita de Gràcia a Maó, ses Pedreres de S'Hostal i de'n (...) a Menorca, el sistema de reguius islàmic de ses Freixes a Eivissa, o les cases de Ses Veles, o de'n Gili de Santa Eulàlia, o els molins d'Antoni Joan i de'n Fèlix. Tots aquests que he esmentat i altres centenars queden directament exclosos d'aquestes ajudes. Jo crec que no és just, jo crec que almanco s'ha de tenir un camí a partir del qual tots aquests elements puguin ser, en el cas que les comunitats autònomes i els consells insulars ho decideixin així, puguin ser objecte de restauració.

Per tant, no es tracta de cap manera de donar carta blanca als béns de titularitat privada, com he dit hi ha moltes fórmules, perquè vostès comprendran que per exemple associacions que tinguin en lloguer o en gestió alguns d'aquests béns, revertir la titularitat de l'ús cap a una administració pública implica que perden absolutament tots els drets, és pràcticament impossible. No hi ha alternativa per a aquesta associació perquè pugui

gestionar. Per exemple, la feina que s'està fent des de l'Hostal Elítica quedaria absolutament perduda. Nosaltres evidentment no hi estam en absolut d'acord. Les sospites d'aquesta possible intenció de marginar l'església catòlica de tots aquests recursos hi són encara actualment, la mateixa ministra de Cultura ho ha dit, manifestà "la seva sorpresa i reticència perquè les restauracions de catedrals hi contribueixen igualment creients i no creients". Açò va dir a Ràdio Nacional d'Espanya el febrer, fent una curiosa mescla de religió i patrimoni. És com si digués que el Castell de Santuari, o l'Almudaina no es poden restaurar perquè hi contribueixen tan els doblers dels pacifistes, o dels que no són monàrquics, com dels que no ho són. És un disbarat.

Per tant, vostè me ratlla també..., ha fet una reflexió sobre el repartiment que el nou Govern de l'Estat està fent quant a la discrecionalitat del repartiment d'aquests doblers. Enguany el repartiment de l'1% cultural, curiosament, segurament és una casualitat, cau principalment en les comunitats governades pel Partit Socialista Obrer Espanyol. Andalusia amb 1,18 milions; Aragó amb 1,13; Catalunya 1,13; Castella-La Manxa 1 milió i la nostra que té quasi 1.000 BIC que Andalusia, només 150.000 euros. És açò la discrecionalitat positiva que deu tenir cap unes determinades comunitats respecte les altres.

Per tant, senyores i senyors diputats creim que la nostra proposició, tot i que està presentada el març d'enguany és absolutament vigent de cara al futur.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Un moment Sr. Gornés. Entenem idò que vostè no accepta les esmenes *in voce* que ha presentat...

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

En principi si els altres portaveus hi vénen d'acord, la primera esmena *in voce* que ha presentat el PSM la incorporariem com un text afegit al text genera. I el segon punt en principi no l'acceptariem.

EL SR. PRESIDENT:

Un moment Sr. Gornés. Per tant, això implica, d'acord amb l'article 165, una modificació del text que requereix l'aprovació de tots els grups parlamentaris que si hi estan d'acord, inclouríem en la proposta del Grup Popular l'esmena *in voce* que fa el PSM. El punt 1 el votariem per separat...

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

No, no...

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Una qüestió d'ordre Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Un moment per favor Sr. Riudavets.

Per tant, arribam a la conclusió, si els sembla bé, que votariem els dos punts nostres i també la seva incorporació del primer punt.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

No, Sr. President. Jo havia demanat una esmena de substitució i no d'addició. Per tant, jo crec que..., perquè considerava obsolet el redactat. Per tant, no s'accepta i...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tant, mantenim tal com havia arribat a debat.

Passam a votar.

Passam a la votació.

Vots a favor 27, vots en contra 18, abstencions 4.

Per tant, queda aprovada.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 2750/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a places d'al·lèrgologia a la sanitat pública de les Illes Balears.

Seguidament passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 2750/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a places d'al·lèrgologia a la sanitat pública de les Illes Balears. Per defensar la proposició té la paraula el diputat Sr. Miquel Gascón i Mir per un temps de 10 minuts.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. Marí, Sr. President. Presentam avui una proposició no de llei que va tenir entrada en aquest Parlament el 23 de març d'aquest any, és a dir, fa 7 mesos, però pensam que té la mateixa vigència que tenia en aquell moment, atesa que la situació a les illes és la mateixa que teníem quan vàrem presentar aquesta proposició. És una proposició que té una defensa, jo crec que eminentment tècnica, però que necessita d'una solució política, com quasi sempre passa. És una proposició que pot semblar poc important, vista des de fora per gent que no els afecta, però és urgent per a molts de ciutadans de les nostres illes.

Les malalties al·lèrgiques, com l'asma, l'initis i per sensibilitat determinades picades, alimentàries, fins arribar a l'anafilaxi, és la pitjor de totes, ocupen un lloc molt destacat en el rànquing d'incidència de les patologies cròniques. Segons l'Institut Karolinske de Suècia, a l'Estat espanyol fins el 20% dels ciutadans pateixen, o han patit una al·lèrgia. Amb els nous models de vida que tenim actualment en el nostre país i a tots els països del nostre entorn, es calcula que pot arribar fins a un 50% de persones al·lèrgiques. Igualment si demanàssim l'opinió a l'OMS quant a la necessitat d'especialistes, ens dirien que la ràtio és d'1 per a cada 50.000. Per tant, les necessitats es dispararien. Afortunadament les necessitats no són aquestes, afortunadament no són aquestes perquè tendríem un caos sanitari, evidentment. Però què fan els malalts que tenen al·lèrgia en aquests moments? Per una banda hi ha patologies

lles que són absorbides perfectament pel sector de medicina primària i per altra hi ha especialitats com són els otorrinolaringòlegs, els immunòlegs que tracten malalties que tenen una base al·lèrgica, encara que normalment no es profunditza en el diagnòstic de la malaltia, sinó que es fan tractaments simptomàtics en el 90%.

A Balears no tenim, ni hem tingut mai, que jo sàpiga no ha canvia aquesta situació des del 23 de març d'aquest any, cap al·lèrgic a la sanitat pública, mai no n'hem tingut, igual que Ceuta i Melilla que són les dues ciutats autònomes que juntament amb Balears són les dues zones que no tenen al·lèrgics en plantilla. "Afortunadament", no és que ho pensi, però és així, una part important de la població de les nostres illes té una assegurança lliure que els soluciona el problema. Més d'un 20% de persones de Balears tenen una assegurança lliure i són atesos tan a Mallorca, com a Menorca, com a Eivissa, concretament a Menorca mitjançant al·lèrgics privats que es desplaça des de Barcelona una vegada cada 15 dies i treballen en assegurances lliures, en la qual com ja he dit hi ha molta gent afiliada. Si s'ha d'anar a la medicina pública s'ha d'anar a València i a València hi ha una llista d'espera important. Hi ha gent, jo els ho puc assegurar, que fa 1 any i dos mesos que esperen per visita a l'al·lèrgic a València, altres van a Barcelona.

Per exemple altres indrets que estan en la mateixa situació poblacional o semblant a nosaltres. A Lleida no hi havia cap especialista en al·lèrgologia fins l'any 95, ara en tenen 3, tenen 2 infermeres, 1 auxiliar i totes les analítiques immunològiques que precisen. Si comptem que la població atesa són 350.000 habitants, menys de la meitat que la nostra, podem considerar les necessitats de les Illes Balears. Un exemple no català, Guadalajara, 150.000 habitants, 2 al·lèrgics en plantilla i 6 mesos de llista d'espera, han d'anar de tant en tant contractant reforços.

Nosaltres sabem que els recursos són limitats que s'ha d'exigir a tots els nivells una major eficiència, però és cert que estam davant d'un dèficit sanitari important que creim que s'ha de solucionar. No podem oblidar que existeix una patologia respiratòria greu que necessita d'un diagnòstic complet, que hi ha quadres de xoc en (...) per picadura difícils d'atendre. Que tenim persones en llista d'espera urgents, això és important, per a quirúrgiques i que queden a la porta de quiròfan per suposades reaccions al·lèrgiques a productes anestèsics o fins i tot als guants de làtex i que acaben sense operar-se. Que s'han d'insensibilitzar avui en dia malalts diabètics, o amb SIDA que són sensibles a la insulina, per exemple i moltes altres patologies.

Nosaltres pensam que la solució no és que hi hagi un sol especialista, perquè un sol especialista crearà indubtablement més demanda i més llista d'espera que en aquest moment no tenim. Tampoc un especialista podrà crear un grup compacte multidisciplinar, que és el que es necessita. Però nosaltres pensam que aquesta proposta podria ser aprovada, pensam que és una proposta en positiu, tan sols deim que el Parlament insti el Govern a crear les places d'al·lèrgologia necessàries, no posam data, a la sanitat pública per tal de donar un servei suficient als ciutadans de les Illes Balears. Creim que és de rebut que els ciutadans de les Illes Balears tinguin aquesta solució a un problema greu que pateixen molts malalts i per això

presentam aquesta proposició, amb la feta absoluta que serem escoltats pel Govern.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Rosselló i Del Rosal.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Senzillament prenc la paraula per donar suport a la proposició no de llei presentada pel Grup Socialista. Crec que ha estat exposada i argumentada amb absoluta claredat pel diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, els meus coneixements mèdics no me donen per argumentar-ho millor, ni molt manco. Per tant, me limitaré senzillament a expressar el sentiment del vot del meu grup.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Mascaró i Melià.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Ara me deien que venia cap aquí sense ser metge, efectivament, jo faig de polític, no som metge, però ens agrada escoltar els que ho són i sobretot les necessitats dels ciutadans. La proposta del Grup Socialista té tot el suport del PSM, com bé deia el Sr. Gascón, és una gran proposta perquè les al·lèrgies afecten moltíssimes persones, infants, joves i majors i creen moltíssims problemes de salut, en alguns casos greus que no són atesos dins el servei sanitari públic d'aquestes illes. A més, és una problemàtica que va en augment, les persones que pateixen al·lèrgies cada vegada són més i pensam que és necessari i ja comença a ser urgent comptar amb recursos per fer front a aquestes necessitats. Per tant, seria com a lògic que comencéssim a tenir aquest servei.

És cert que vàrem heretar una comunitat amb un sistema de salut que no comptava amb aquest servei, no el tenia, però després de quasi 4 anys de tenir les competències, després de quasi 4 anys de poder decidir aquí i no a Madrid quin són els serveis sanitaris que han de tenir les nostres illes per resoldre els problemes i afrontar les necessitats dels ciutadans, pensam que ja és hora de què el Govern decideixi aquí, que també s'ha d'atendre els ciutadans. Per tant, benvinguda sigui la proposta i com li he dit abans, tindrà tot el nostre suport.

Vós heu dit que teníeu fe, jo som realment persona de poca fe i sobretot quan m'he de fiar dels actes que he vist fins ara. Sincerament, hauríem de suposar que el Govern li donarà suport, però jo li vull recordar que el PSM en el pressupost del 2004, per tant, dins el 2003, vàrem presentar una esmena en aquest sentit, per ventura és perquè hi posarem data i número, els vàrem dir en el pressupost del 2004 comencin a posar una

persona a cada illa per atendre aquests problemes d'al·lèrgies. I la veritat és que va tenir molt bona resposta per part del Partit Popular, de fet li vull llegir la resposta que ens varen donar perquè la resposta era molt positiva. Exactament deia: "li responc, tema d'al·lèrgologia, una proposta molt intel·ligent, -me varen dir això-, tan intel·ligent que probablement ningú més que jo la pot entendre", -aquesta persona es veu que té problemes d'asma- i a més va dir: "li vull dir que estam tan d'enhonorabona que això està inclòs dins el programa específic del Servei balear de la salut". Jo em pensava que era jo la que ho desconeixia, però vós que sou metge heu constatat que tampoc coneixíeu que existís. Per tant, això en el desembre del 2003 ja estava inclòs dins el Servei balear de la Salut Sr. Gascón, la seva fe no és la meua, llavors li ho haurien promès.

Per tant, jo sí que li vull donar l'enhonorabona per la proposta, crec que és intel·ligent, però sobretot és urgent donar resposta a aquestes necessitats. I esper que la resposta que tinguin a nivell teòric no sigui tan positiva, però sí que la tinguem a l'hora de votar, que votin sí a la seva proposta i que tiri endavant aquesta..., posar aquest nou servei en marxa, perquè dèieu vós que per sort hi ha un 20% de la població que té una assegurança privada. Jo sé que aquesta sort vostra era entre cometes perquè conec el vostre parer, però desgraciadament hi ha un 80% de la població d'aquestes illes que no té accés a un servei d'al·lèrgologia dins el sistema sanitari públic i que no se'l pot pagar a un privat i que per tant no està atès.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Munar Cardell.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, efectivament la proposta del doctor Gascón, com no podia ser d'una altra forma, és correcta en el fons, però probablement hi ha algun matís que m'agradaria comentar.

Jo, per la meua deformació professional, sempre dic que no existeixen les al·lèrgies sinó les personalitats al·lèrgiques, a part de les al·lèrgies talment dites. Per tant això ens fa entendre que és imprescindible analitzar aquesta patologia des del punt de vista dels equips multidisciplinars, és a dir, una anafilaxi, per exemple, no pot ser tractada per un al·lèrgòleg, està tractada amb una urgència vital i en aquells moments l'al·lèrgòleg hi té molt poc a dir.

En qualsevol cas allò fonamental, és a dir, l'ib-salut té en aquests moments una oferta de serveis d'al·lèrgologia completa basada en un equip multidisciplinar d'al·lèrgia del seu hospital de referència de Son Dureta. Això avui existeix i funciona segons una protocolització multidisciplinar d'especialistes relacionats amb la patologia al·lèrgica; en aquest gabinet estan integrats els serveis d'immunologia, otorrinolaringologia, dermatologia i oftalmologia. Els malalts pediàtrics són atesos a un gabinet pediàtric específic. L'oferta al·lèrgològica del gabinet es completa amb urticàries, edema angioneuròtic, reaccions d'hipersensibilitat de medicaments, hipersensibilitats a himenòpters -abelles i vespes-, al·lèrgia al làtex, al·lèrgies

alimentàries, anafilaxi ideopàtica. Això avui en dia, a l'hospital de referència existeix d'una forma, repetesc, protocolitzada.

El bessó i el moll del problema, i sé que en el fons no hi ha discrepància amb el doctor Gascón, perquè no n'hi pot haver, però probablement aquí on hi ha una petita discrepància és en el tema de les especialitats, és a dir, vostè sap perfectament que les competències de l'especialitat, si ha de ser al·lèrgòleg o immunòleg, és un debat molt viu dins el món de la sanitat i jo em subscric exclusivament a allò que diuen els organismes competents mundialment reconeguts, és a dir, la EAACI, és a dir, *European Academy of Allergology and Clinical Immunology*, que és la màxima expressió europea, i la AAAAI, que és *American Academy of Allergy, Asthma and Immunology*, que són l'altra mare de totes les fonts d'investigació mundial. Totes dues diuen exactament el mateix, és a dir, el diagnòstic i diagnòstic de les patologies de què parlem, hi ha uns protocols establerts on la figura de l'immunòleg està capacitada per l'avaluació, el diagnòstic clínic i el tractament de les reaccions d'hipersensibilitat de la majoria de les malalties.

Per tant és absolutament evident que la figura de l'equip multidisciplinar és absolutament cabdal. Les figures multidisciplinars sempre són importants, perquè nosaltres en el Grup Popular treballam en equip, i com que tenc un bon equip de recerca, idò m'han trobat una pregunta que va fer l'any 2001 la Sra. Armengol a la, aleshores, consellera de Sanitat, Sra. Salom, on se l'instava pràcticament al mateix, i durant tot el seu mandat no es va executar aquesta realitat entre altres coses perquè el doctor Pomar, aleshores director gerent de Son Llätzer, defensava allò dels equips multidisciplinars.

Per tant jo estic d'acord que el tema de l'al·lèrgia és un tema que s'ha de començar a treballar des d'atenció primària, i després dins l'equip multidisciplinar s'ha d'estudiar efectivament la inclusió d'un al·lèrgòleg perquè això enriquiria, naturalment, l'equip i donaria resposta a parts que probablement podrien ser més ampliades.

Per tant, per ser positius, com deia vostè, i per defugir d'allò excessivament tècnic perquè les senyores i els senyors diputats no s'avorreixin amb un paradigma excessivament tècnic, jo li voldria fer una esmena *in voce* on deim: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears que dins la cartera de serveis assistencials del Servei de Salut de les Illes Balears es doni cobertura suficient en al·lèrgologia, i a estudiar incloure la figura de l'al·lèrgòleg dins l'equip multidisciplinar". Creim que d'aquesta forma recollim la seva proposta i donam una solució per amplificar i millorar el servei d'al·lèrgologia que nosaltres creim que, repetesc, no es pot defugir del que és l'equip multidisciplinar, i voldria emfasitzar que aquest servei existeix i funciona a Son Dureta amb totes les seves vessants. Una altra cosa és que no hi hagi gent que ho desconeixi, no estigui suficientment, diríem, difós, però això existeix, està en funcionament i vostès mateixos ho poden reclamar demà mateix.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Munar.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Gascón, vostè té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, president. Bé, només una observació sobre el que ha dit de la Sra. Salom; el Sr. Pomar el que intentava, i jo hi estava i hi estic d'acord, és que l'al·lèrgic que tenien previst i que estava en plantilla a Son Llätzer i després lamentablement es va treure, fos a l'hospital de referència que era Son Dureta, no a Son Llätzer. El problema va ser aquest i per això va quedar estancat, lamentablement.

Per altra banda estam d'acord en els equips multidisciplinars, Sr. Diputat, com jo he dit també que havien de ser equips multidisciplinars, però és evident que a un equip multidisciplinar que tracti al·lèrgies o personalitats al·lèrgiques hi ha d'haver un al·lèrgic. A un equip multidisciplinar d'extracció d'òrgans hi ha d'haver un cirurgià, no basta que hi hagi els que fan la (...), els extractors, els que fan..., les infermeres, hi ha d'haver un (...) que ho faci perquè si no l'equip multidisciplinar falla per alguna banda.

Jo li diria una cosa. Alerta a donar tantes expectatives, lamentablement, amb el que es fa i no es fa a determinats hospitals. A un nen pediàtric a Menorca se l'envia directament a València; a mi no em preguntis per què, però vostè m'acaba de dir una cosa que jo no sabia i que personalment hi tenc molt d'interès, però se'ls envia a València, directament. Per tant aquest equip pediàtric no sé si és que s'està obviant o què està passant, però se'ls està enviant a València. I els adults, els casos que són prequirúrgics que li he dit abans, també s'envien a València, Sr. Munar. Per tant no sé si deu ser així o no.

Jo crec que l'equip multidisciplinar, i ara li diré una cosa que he pensat en aquest moment i no ho havia pensat abans, i és que tenint en compte que vostès i especialment el president, jo crec que ho ha empès molt, aquest projecte Cimera de malalties respiratòries, potser tenen alguna cosa a veure les malalties respiratòries amb les al·lèrgies, potser hauria de ser l'embrió, en un futur, d'aquests equips multidisciplinars, i jo no estic d'acord amb aquest equip Cimera que s'està fent, eh?, però ja que el fem, fem-ho amb una visió de futur, a part d'estudi, que és importantíssima, però pràctica clínica pels malalts, que seria important perquè podria fer un abast a les tres illes, i a aquest projecte Cimera de 12 milions d'euros idò també li veurien un sentit pràctic evident.

A part d'això, president, estic d'acord amb l'oferta que ens fa. Lamento que posi "estudiar" senzillament això que hi hagi un al·lèrgic, però ho estudiem i si ho aconseguim tot això que tendrem.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gascón.

Bé, s'accepta l'esmena? Per tant puc interpretar que s'aprova per assentiment? Hi estan d'acord els altres grups? Idò queda aprovat per assentiment.

(Aplaudiments i petit aldarull a la sala)

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 6091/05, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a derogació de la Llei 12/1988, de 17 de novembre, de camps de golf.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de presa en consideració de la proposició de llei RGE núm. 6091/05, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a derogació de la Llei 12/1988, de 17 de novembre, de camps de golf. Per defensar aquesta proposició de llei té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, avui presentam en aquesta cambra una proposició de llei amb tres punts, amb un article únic i dues disposicions, de derogació de la Llei 12/1988, de 17 de novembre, de camps de golf, perquè sigui, evidentment, derogada aquesta proposició que nosaltres feim avui aquí.

Segurament vostès es demanaran per què presentam una proposició de llei d'aquestes característiques quan no es va derogar l'anterior legislatura o quan el govern actual, tant el govern autonòmic com..., conjuntament amb algun consell insular, en el cas de Mallorca, i per tant amb el seu soci de govern d'Unió Mallorquina, tenen un gran interès en incentivar i per tant construir més camps de golf a les nostres illes. Per què derogar una llei permissiva i potenciadora dels camps de golf quan pareix que Partit Popular, i no sabem molt bé si també Unió Mallorquina, viu en aquest moment un nou bum de camps de golf?

Actualment hem de dir que hi ha molts de projectes en marxa. Nosaltres entenem que en aquest moment realment a les Illes hi ha una vertadera eclosió del que són projectes de camp de golf, i allò on més es detecta evidentment és a l'illa de Mallorca. En funcionament i construïts hi ha 18 camps de golf a Mallorca, 1 a Menorca i 1 a Eivissa, tots ells amb oferta complementària annexa tant d'hotels o d'aparthotels. A Mallorca concretament 725 hectàrees de sòl rústic estan ocupades per aquesta oferta de golf, però actualment a Mallorca hi ha 11 projectes de camps de golf en tramitació i 3 en construcció, la qual cosa suposarà una ocupació en sòl rústic de 1.500 hectàrees, la qual cosa significa una urbanització encoberta de sòl rústic. A Eivissa, tot i la dificultat territorial de dur endavant aquestes instal·lacions, es parla de tres nous camps de golf als nuclis turístics de Sant Antoni, Santa Eulària i Platja d'en Bossa; i a Menorca també ha sorgit un seguit de propostes ben pintoresques tant a Ciutadella, on hi ha interès per dur endavant un camp de golf, malgrat encara no s'hagi contractat, a Alaior, que s'ha presentat una proposta de camp de golf i oferta complementària, i a Alcalfar Vell de Sant Lluís també es planteja una oferta d'aquestes característiques.

La magnitud de projectes en tramitació o prevists fa necessari, al nostre entendre, un plantejament seriós envers la

regulació d'aquesta oferta urbanística i turística. Aquestes dades de tal nombre de camps de golf només estan superades per la Costa del Sol i per tant seríem el segon lloc en nombre de camps de golf.

A més, com vostès saben perfectament, aquesta activitat significa un consum d'aigua molt elevat. Un camp de golf de 18 forats consumeix 2.000 tones per dia, la qual cosa equival al consum d'una població de 8.000 habitants per dia, i concretament a Palma els sis camps de golf suposen un consum de 12 milions de tones/dia, equivalent a una població de 48.000 habitants. A Mallorca els camps de golf que es reguen quasi íntegrament amb aigua depurada només són els quatre de Calvià -de Ponent, Santa Ponça 1 i 2 i Bendinat- i Son Vida a Palma. La resta majoritàriament es reguen amb aigua de pou o mesclada amb aigua de pou o amb aigua depurada.

També -no entrarem a explicar altres qüestions referides als camps de golf- són una activitat industrial molt contaminant perquè suposen un consum espectacular d'herbicides i pesticides, i per a la seva supervivència un camp de golf necessita convertir-se en una àrea abiòtica, vol dir sense vida, per la qual cosa és necessària la utilització de substàncies químiques. Així, l'Institut d'Ecologia Aquàtica de Girona ha equiparat els seus efectes als d'una activitat industrial molt contaminant.

A més la gran majoria dels camps de golf en funcionament o en tramitació afecta zones d'un notable interès ecològic i paisatgístic, i hem de dir que el 80% en el cas tant de totes les illes però més concretament de Mallorca es troba en espais naturals d'alt nivell ambiental i la seva construcció afecta zones sensibles a protegir.

Consideram, per tant, que és necessària una regulació d'aquesta activitat, i creim que derogar la Llei de camps de golf actual, que és de l'any 89, suposarà una passa endavant en aquest sentit, i voldria fer entendre a tots els grups parlamentaris la necessitat d'aprovar aquesta proposició de llei que avui duim a aquesta cambra.

Aquesta llei, la Llei de camps de golf del 88, actualment és un problema. És una llei molt permissiva, és una llei obsoleta i feta per potenciar els camps de golf i la seva oferta complementària. La llei es va aprovar fa 18 anys i els seus objectius són, per una part, potenciar els camps de golf com un dels camins més indicats per incentivar el turisme d'hivern a través d'un esport molt arrelat als països anglosaxons i nòrdics i, per l'altra, l'autorització de l'oferta complementària com un element imprescindible. Així, els camps de golf constitueixen una excusa per continuar urbanitzant i edificant complexos turístics i residencials a sòl rústic o fora de les zones turístiques.

A la llei s'esmenta clarament que un camp de golf no es pot situar a un entorn urbà perquè requereix d'un fort contacte amb la natura, així com una considerable superfície de sòl. La llei regula aquesta activitat a sòl rústic, no urbà, i a més planteja a l'exposició de motius que la construcció de camps de golf representa una forta inversió econòmica sense garantia d'obtenir-ne beneficis; per això es considera necessària l'oferta complementària, es tracta d'oferir la possibilitat als promotors de destinar una superfície reduïda per construir places hoteleres o apartaments. Així ja no entrarem que també regula que ha de

comptar amb un mínim de 18 forats i cap cas la superfície no pot ser inferior a les 60 hectàrees. I l'article 7 regula que l'oferta complementària pot incloure la construcció d'un hotel o apartament de 4 estrelles com a mínim que permeti un màxim de 450 places.

Nosaltres entenem que tot aquest articulat té un alt nivell de permissivitat en la construcció dels camps de golf, com hem dit, i també en la seva oferta complementària. Consideram que està superat per la normativa legislativa posterior, molt més restrictiva i amb una clara intenció de planificar i regular aquesta activitat. A més entra en contradicció amb la filosofia i fins i tot amb el text articulat de la Llei 6/97, de 8 de juliol, de sòl rústic, i amb la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació del territori. La LEN, en el 91, posterior a aquesta llei, prohibeix la construcció de camps de golf a les zones ANEI, i les DOT, també posteriors al 99, posteriors per tant a la Llei de camps de golf, a l'annex I, matriu d'ordenació del sòl rústic, prohibeix els camps de golf i la seva oferta complementària a les zones d'alt nivell de protecció, a les ANEI, a les àrees de prevenció de risc i àrees de protecció territorial. A més les DOT ja en el seu article 1 marquen els objectius d'aquesta llei, de directrius d'ordenació del territori, per tant és marc, que es tracta de promoure una utilització sostenible en termes ambientals del sòl i dels recursos naturals, i una millor distribució a l'espai d'usos i activitats productives i per tant una protecció de la qualitat ambiental del paisatge i de la biodiversitat. Per això creim que entra, com deim, en contradicció amb el que marca la Llei 88 de camps de golf.

La Llei de camps de golf fa també referència a l'article 4 que aquests camps de golf es regaran amb aigua depurada, dessalinització d'aigua de mar o de fonts, rius o torrents que aboquin directament a la mar. Aquest aspecte es troba molt millorat per la normativa posterior. Les DOT contempnen que les prioritats d'usos d'aigua han de ser les establertes al Pla hidrològic de les Illes Balears, al qual tant a la seva memòria com a l'articulat està previst que tota la demanda de reg de camps de golf a l'horitzó del 2006 sigui satisfeta amb aigües residuals depurades. Per tant creim que hauríem d'estar d'acord tots que la Llei de camps de golf del 88 està superada en el fons i en la forma, tant a l'exposició de motius com a l'articulat, i per això és necessari derogar-la.

Vull recordar que la gran majoria de lleis a les quals he fet referència les va elaborar el Partit Popular, el Govern del Partit Popular a legislatures anteriors i, per tant, creim que si hi ha un esperit i una intenció de fer una major protecció del territori evidentment aquesta llei, com deim, està superada i per tant s'ha de derogar.

També hem dit que aquesta llei era un problema, però no tan sols per la seva permissivitat, sinó també perquè limita el marge d'actuació dels consells insulars i crea fortes contradiccions en la seva actuació. Per una part, qui té les competències en ordenació del territori? Ja es diu a les DOT, normativitzava l'article 7 concretament que els plans territorials havien d'ordenar i planificar els equipaments, fins i tot els que s'haguessin d'ubicar en sòl rústic. Així els plans territorials de cada illa haurien d'establir-ne la ubicació i l'ordenació de l'activitat de golf però, a més, la Llei 2/2001, de 7 de març, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'ordenació del territori, i concretament a l'article 1.2, estableix

que els consells insulars han de dur a terme l'elaboració i l'aprovació dels instruments d'ordenació i, entre d'altres, el Pla director sectorial de camps de golf. Així, les competències en ordenació del territori les tenen els consells insulars i són els que ho han de planificar. Però la llei actual crea greus contradiccions. Per una part la Llei del 88 de camps de golf, a la qual feim referència, manté la declaració d'interès general, així com la vinculació de l'activitat a l'oferta complementària i què passa? Que tot i haver planificat en els plans territorials aquesta activitat, si en els consells insulars arriba un projecte amb petició d'interès general i compleix el que se diu a la Llei de camps de golf, evidentment el consell insular li ha d'atorgar l'interès general i es pot executar el projecte. Diverses sentències dels tribunals així ho han constatat, jo els vull recordar Son Baco a Campos, o Puntiró i d'altres, que evidentment sentències que s'ha dit per part del tribunal que la llei marc era la Llei de camps de golf del 88 i per tant, aquesta era a la qual havien de fer referència.

Per tant, si la Llei de camps de golf del 88, la qual nosaltres volem derogar mitjançant aquesta proposició no de llei, dificulta una planificació adequada i crea contradiccions entre els plans territorials i la realitat que després se dona a terme amb els projectes. A més facilita la presentació de projectes, la seva tramitació i planeja dificultats als consells insulars per evitar la proliferació de camps de golf a cada una de les illes. Entenem per tant, que aquesta llei s'ha de derogar perquè no permet precisament que els consells insulars duguin a terme la seva tasca que se'ls ha encomanat per la Llei d'atribucions de l'any 2001. Si vostès senyors diputats volen que els consells insulars exerceixin les seves competències en ordenació del territori, nosaltres entenem que la llei s'ha de derogar.

Per posar exemples, el Consell Insular de Mallorca en el seu Pla territorial fixa un seguit de requisits d'ubicació i de ràtios per habitant, o places turístiques. Segons la memòria del Pla Territorial de Mallorca, un total de 22 camps de golf de 18 forats, repartits de forma equilibrada pel territori seria el model adequat. Actualment, ja ho hem vist en les dades que he donat anteriorment, podem arribar a tenir a Mallorca 32 camps de golf. Se recomana per altra banda en el Pla territorial un per a cada 200.000 habitants i un camp de golf per a cada 15.000 places turístiques. Aquests requisits no se compleixen perquè entre altres contradiccions del propi Pla Territorial de Mallorca, no hi entrarem, hi ha peticions d'interès general en tràmit, que no compleixen els requisits del Pla territorial, però sí compleixen la normativa de la Llei del 88 de camps de golf. Per tant, nosaltres creim que per evitar totes aquestes contradiccions la millor manera és derogar aquest marc, que com deim, ja no és ni actual.

Molts de projectes a Mallorca s'ubiquen a municipis com Palma, Calvià i Son Servera, que ja estan saturats. Per tant, tampoc se segueix la regulació que diu el Pla Territorial de Mallorca. En el cas del Pla Territorial Insular de Menorca no se podrien fer camps de golf en sòl rústic, a no ser que hi hagi una declaració d'interès general i tenint en compte que la llei actual no posa cap límit a la construcció de golf, evidentment poden arribar propostes de projectes de camp de golf i teòricament, si compleixen la llei, se'ls ha de donar l'interès general. Nosaltres voldríem demanar què pensam fer davant d'aquesta situació, volem ser respectuosos amb les competències territorials o no, nosaltres creim que sí. Per això també hem presentat, a més de

l'article únic de derogació de la Llei de camps de golf, també hem presentat la disposició transitòria primera perquè els consells insulars han d'aprovar els corresponents plans directors sectorials de camps de golf i mentre ho fan, no se poden tramitar noves autoritzacions de camp golf.

A més, nosaltres entenem que la consciència ambiental, que tant en braveja el Partit Popular i Unió Mallorquina, sobretot el Sr. Matas en el seu discurs, de què volen protegir el medi ambient, idè realment si hi ha aquesta sensibilitat, així com també la reiterada necessitat dita contínuament en aquesta cambra per part de tots els grups parlamentaris i per part del Govern, que és necessari un nou model d'oferta turística. Exigeix per tant, una regulació estricta i una planificació rigorosa d'aquesta activitat, a través dels plans directors i els plans territorials de cada consell insular. Per això, plantejam també la disposició transitòria segona, allà on diu que els projectes de camp de golf que ja disposin de declaració d'interès general, podran completar la seva tramitació sense que en cap cas això pugui suposar l'autorització d'instal·lacions complementàries que suposin noves places turístiques.

Per totes les raons esmentades abans, nosaltres consideram imprescindible la derogació d'aquesta Llei de camps de golf, obsoleta, superada per la normativa posterior, limitadora de les competències en ordenació del territori dels consells insulars, expansionista i que per tant, no permet dur endavant una política de sostenibilitat, a la qual fa referència la normativa actual, com per exemple les Directives d'Ordenació del Territori, hi va fer continuada referència el President Matas en el seu discurs, en la gran importància que dona el Govern al medi ambient. Per tant, creim que els camps de golf existents, per a nosaltres, ja són absolutament suficients i no se n'han de dur nous endavant, perquè realment generarem una situació no només de desordenació del territori, sinó un allau d'una oferta complementària que deixarà de tenir un sentit que el pot tenir ara. Ho dic perquè el propi President de l'Associació de Camps de Golf, José Jiménez, en el febrer del 2002 deia: "l'oferta està equilibrada i per tant, si s'augmenten les instal·lacions és necessari augmentar la promoció perquè baixaran els preus i se desmereixeran els propis camp de golf". El negoci, ja ho deia, és mantenir una oferta complementària que realment tengui una qualitat. Per tant, el que ja hi havia era suficient.

Nosaltres evidentment, no sabem per quina raó va fer el President de l'Associació de Camps de Golf en aquell moment, però nosaltres consideram que els camps de golf ja són suficients a les nostres illes i demanant la derogació de la Llei de camps de golf farem un favor, com deim, a tot el territori, però sobretot farem una planificació com cal d'un sector que en aquest moment està en un bum increïble a totes les illes, sobretot a l'illa de Mallorca, ens podrem situar en 32 camps de golf i com dic, serem un dels llocs de l'Estat espanyol allà on hi haurà més camps de golf. Nosaltres creim que això ho hem d'evitar i hem de regular aquesta activitat.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Obrim ara un torn d'intervencions a favor de la proposició de llei. Té la paraula en primer lloc per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista la diputada Sra. Vadell i Ferrer.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des del PSM-Entesa Nacionalista ens posicionem a favor d'aquesta proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds pels motius que a continuació explicaré. En primer lloc per la pròpia llei, la Llei 12/1998, de 17 de novembre, de camps de golf, pretén no només incentivar nous camps de golf, sinó que també regula l'oferta complementària per aconseguir una millora de l'oferta turística en general i per incentivar el turisme d'hivern. Aquesta llei va servir d'excusa perfecte als promotors per llançar-se a urbanitzar a qualsevol lloc. Un camp de golf, com tots sabem, ocupa un nombre elevat d'hectàrees i per la seva extensió, la seva implantació s'efectua sobre sòl no urbanitzable, d'ús agrícola o forestal. I els promotors, acollint-se a la Llei de camps de golf, es troben una empara legal per encobrir un procés urbanitzador. Tots sabem el que suposa la construcció d'un camp de golf, una oferta d'allotjament, més places turístiques en sòl rústic. El sòl rústic, segons el nostre criteri, és el que cal preservar, ja que és el que està patint més pressió per a la seva urbanització i aquesta pressió es manifesta de totes les maneres i una d'elles és urbanitzar-lo amb l'excusa de fer-hi un camp de golf.

D'altra banda, un camp de golf implica un elevat consum d'aigua, la transformació del territori, la pèrdua de la biodiversitat, la contaminació de sòls i dels aqüífers per ús massiu de fertilitzants químics i fitosanitaris de tot tipus, com herbicides i fungicides. Tots els experts coincideixen que l'impacte ambiental d'un camp de golf en una àrea mediterrània, sobretot en una illa, és crítica. En els anys de vigència d'aquesta llei han proliferat els camps de golf de manera abusiva, a Balears n'hi ha uns 20 i la majoria d'ells estan a Mallorca. A Mallorca n'hi ha 18 en funcionament, 3 més en fase avançada de construcció i 14 més en tramitació, tots ells amb els corresponents complexos turístics i residencials. Hi ha hagut veus d'alarma, no de bades des de diversos sectors s'ha qüestionat la idoneïtat d'aquestes instal·lacions pels greus impactes sobre el territori i el medi ambient i sobretot sobre els recursos naturals. També s'ha de destacar la poca incidència que ha tingut a nivell general i els propòsits que se fixava, augmentar el turisme de qualitat i afavorir la desestacionalització. Fins i tot hi ha veus d'alerta que proclamen que les Balears han superat els nivells de sostenibilitat i en boca del Sr. Simó Pere Barceló, deia a una entrevista: "el millor model és el que genera major activitat amb el menor ús possible de recursos", fins i tot afegia: "els plans territorials de Mallorca i Eivissa haurien d'haver estat més restrictius".

Aquests darrers anys s'han incrementat les expectatives de construir nous camps de golf i nous hotels. Concretament ara fa poc, la Conselleria de Medi Ambient ha donat el vist i plau a la construcció de 3 nous camps de golf a Mallorca, Son Bosc a Muro, Son Quint a Palma i la Costa dels Pins de Son Servera. Alguns d'aquests projectes afecten espais de notable interès ecològic i paisatgístic i també se situen sobre espais rurals ben conservats. Des del nostre punt de vista, des del PSM-Entesa Nacionalista, considerem que ja hi ha camps de golf més que

suficients per absorbir la demanda existent a les nostres illes, fer-ne més ni és necessari, ni és convenient, a la vista dels impactes derivats de la construcció d'aquestes instal·lacions, bàsicament com consum d'aigua, transformació del camp i l'increment de les places hoteleres. Sobretot seguint els paràmetres que marca aquesta llei que avui es proposa derogar.

En segon lloc he de dir que, a més de les nostres reserves a la construcció de camps de golf, hi afegim que actualment es dona una situació paradoxal. En aquest moment la competència en matèria d'ordenació territorial i urbanisme és dels consells insulars. La política de camps de golf, la planificació, l'han de fer els consells mitjançant els oportuns plans directores, tal com mana la llei de transferències als consells sobre ordenació territorial. Però les competències dels consells han de conviure amb una llei obsoleta i permissiva que els obliga a declarar l'interès social de les instal·lacions de camps de golf. Així ho diu el Tribunal Suprem, en sentència 26 d'octubre de 1999, estimant el recurs de cassació d'una promotora, concretament el camp de golf de Puntiró, anul·lant la sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, en base a què l'interès social dels camps de golf a les Illes Balears està afirmat genèricament al màxim nivell a la Llei 12/88 de camps de golf. A l'exposició de motius diu: "es considera altament necessari potenciar aquesta important font d'ingressos, -el golf-, per atreure turisme d'hivern de qualitat i potenciar la desestacionalització". En base per tant, a la Llei de camps de golf, considera el Tribunal Suprem, que ningú no pot que no existeix interès social en la instal·lació de camps de golf, donat que el mateix legislador autonòmic així ho ha afirmat. És per tant, una contradicció que els consells tinguin la potestat de planificar, però que per altra banda no puguin denegar cap sol·licitud d'interès social per a un camp de golf.

Deixem idò que siguin els consells, amb el seny que els caracteritza, que configurin dins el seu territori un model compatible entre turisme de qualitat i la preservació del territori i dels recursos i deroguem aquesta llei no fa més que destrossa. Està ben demostrat que practicar urbanisme preventiu és més intel·ligent que no haver de practicar urbanisme quirúrgic, també resulta més barat. Quan les coses ja estan fetes és molt difícil tornar-les al seu estat anterior, sempre és més fàcil construir a un lloc que abans estava protegit, que no haver de protegir i esbucar allò que està edificat.

Donarem per tant, suport a aquesta proposició de llei, a l'article únic, a les disposicions transitòries i a la final i també en certa manera donam suport als consells, que són els titulars de les competències en ordenació territorial i urbanisme i són ells els que han de fixar, mitjançant els oportuns plans directores, els criteris i les condicions per a la implantació de camps de golf, sense interferències d'una llei que està clarament a favor dels camps de golf i que ha quedat superada per altres normatives posteriors.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Quetglas i Rosanes.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui probablement seria una fantàstica oportunitat per analitzar i repassar què ha estat de les intencions i dels objectius de la Llei de camps de golf en relació a la desestacionalització i l'atracció d'un turisme de qualitat en època desestacional, a l'hivern, tal i com assenyala l'exposició de motius i que és l'objectiu fonamental d'aquesta llei. Jo crec que seria benèvol dir que la Llei de camps de golf ha constituït un fracàs, això seria benèvol, perquè la incidència d'aquesta llei i de tota la seva activitat sobre el principal objectiu que a l'exposició de motius es plantejava, la desestacionalització i l'atracció de turisme de qualitat, ha estat zero, senzillament zero.

La Llei de camps de golf l'any 1988 va inaugurar una nefasta tradició en relació a la legislació des d'aquest Parlament en matèria de sòl rústic, sempre inspirat en la idea de què el sòl rústic és un sòl que té vocació de ser edificat, construït, urbanitzat i no amb la idea de protegir el sòl rústic que és la seva vertadera vocació. Aquí encara no tenim una legislació que xerri de sòl urbà i urbanitzable, encara ens falta aquesta llei del sòl que estam esperant com aigua de maig, però en canvi tenim multitud de lleis que ens xerren de sòl rústic i sempre en termes de com se pot edificar en sòl rústic. I la Llei de camps de golf va ser la llei que va inaugurar aquesta nefasta tradició. Se va convertir en una llei amb la se donava el premi a aquell promotor que construïa un camp de golf de poder oferir una oferta complementària en forma d'hotel o aparthotel, defugint per complet del planejament i introduint una figura absolutament distorsionadora que era l'oferta turística dins sòl rústic, era una de les coses per la qual el Grup Parlamentari Socialista des del principi se va oposar de manera radical a aquesta Llei de camps de golf.

Però la llei va néixer l'any 88, en unes circumstàncies bastant distintes a les que tenim ara. El nivell de legislació sobre ordenació del territori era molt escàs, no hi havia, com hi ha ara, una descentralització, és a dir, una titularitat de les competències en matèria d'ordenació del territori, ni tan sols llavors, crec recordar, que en matèria d'urbanisme en els consells insulars. No existien les Directrius d'Ordenació del Territori, no existien els plans territorials insulars. És a dir, no estàvem dins un procés de canviar el que era l'ocupació del sòl per una ordenació lògica i a més, dipositada en uns ens intermedis com són els consells insulars. Per tant, aquell condicionament que va donar llum la Llei de camps de golf l'any 1988 avui han desaparegut i per tant, les circumstàncies fan que aquesta llei avui s'hagi convertit en una interferència molesta i no apropiada a l'estructura lògica d'ordenació del territori i d'urbanisme que ens hem dotat. Seguint una mica l'anàlisi de què ha estat, què ha representat la Llei de camps de golf dins els objectius que tenia plantejat, crec que tampoc podem deixar de dir que la Llei de camps de golf ha estat una porta oberta a la trampa, una trampa oberta al propi engany. Moltes vegades, ho veim en la realitat física de la seva plasmació, la Llei de camps de golf ha estat una porta oberta a vertaderes urbanitzacions en sòl rústic, no ja només en l'oferta complementària, aquella tímida i modesta oferta complementària que dibuixava la llei de l'any 88, sinó vertaderes urbanitzacions en sòl rústic, sota l'excusa de què se construïa un camp de golf.

La llei tècnicament és molt defectuosa, només posaré un exemple que sempre he posat en relació a aquest tema. La llei diu: "se condiciona l'atorgament de la llicència d'activitat a l'oferta turística complementària al fet de què estigui oberta tot l'any", però no diu què passa si no està oberta tot l'any, allò no s'inscriu al Registre de la Propietat, allò no forma part de les càrregues que té aquella propietat davant d'una transmissió. És a dir, és un brindis al sol, no hi ha absolutament cap mecanisme que garanteixi el compliment d'aquesta condició. No veim el Govern de les Illes Balears disposat a esbucar l'oferta complementària d'un camp de golf pel fet de què no estigui oberta en temporada hivernal. Per tant, la llei està plena d'elements que no responen, que no tenen sentit i que no signifiquen res positiu de cara a la desestacionalització, que és l'objectiu que es pretén.

Els socialistes no estam en contra dels camps de golf per principi, no tenim una actitud negativa en relació a aquesta qüestió. Pensam que els camps de golf, amb totes les condicions òbvies de rec amb aigua depurada, per suposat, i la no instal·lació a zones protegides, hauria de tenir precisament una filosofia exactament contrària a la de la Llei de camps de golf. Els camps de golf haurien de ser l'oferta complementària a les zones turístiques existents consolidades, precisament per permetre la seva desestacionalització i permetre una reactivació i una modernització de l'oferta en les zones turístiques absolutament consolidades, exactament l'estratègia contrària a la Llei de camps de golf, és a dir crear una nova oferta a llocs a part d'allà on es troba l'oferta turística actual, i que significa un cercle viciós, un cercle que es tanca en ell mateix. L'única desestacionalització que pot produir aquesta llei, que ha produït, que ha pogut produir aquesta llei de camps de golf és aquella que significa l'ocupació de l'oferta complementària que ella mateixa ha creat, però no ha tengut uns efectes irradiadors sobre el conjunt del turisme.

Per tant, encara que la proposta de derogació arriba tard i ja en una fase, diguéssim, terminal de l'aplicació d'aquesta llei, quan ja uns altres instruments han d'entrar, creim que continua sent una proposta positiva, creim que és saludable i per tant, el Grup Parlamentari Socialista hi votarà a favor.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Quetglas. Intervencions dels grups parlamentaris en torn en contra? Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La veritat Sra. Rosselló és que m'ha sorprès la presentació d'aquesta proposició de llei presentada per un grup com el seu, per Esquerra Unida i Els Verds i m'ha sorprès que un partit d'esquerres demani la derogació d'una llei. Jo pensava que això de derogacions, de què no hi hagués regulacions era més propi dels liberals, o en tot cas dels conservadors, però no dels partits d'esquerres. Generalment els partits d'esquerres demanen que l'activitat econòmica estigui intervinguda, estigui regulada, no que no tengui cap tipus de regulació. Per ventura és perquè vostès cada dia són més liberals.

Miri, Unió Mallorquina votarà en contra de l'admissió a tràmit d'aquesta proposició no de llei i ho farem bàsicament per 4 motius. Primer per una raó d'eficiència processal, és a dir, la proposició de llei que vostè ha presentat és una proposició molt breu, però molt, té molt de contingut, però és molt breu. Això vol dir que permet, sense necessitat de presentar esmenes, o sense tenir una tramitació llarga dins aquesta cambra, que avui fem un pronunciament damunt el fons de la qüestió. Per tant, la seva admissió a tràmit pareix innecessària, donat la simplicitat del contingut de la seva proposta. Nosaltres per això votarem en contra de la seva proposició de llei, perquè pensam que és millor que hi hagi una regulació que no existeixi cap regulació. I com que no compartim el fons de la qüestió i la tramitació parlamentària que aquí se planteja no se podria solucionar perquè no se tracta d'una regulació alternativa, distinta o diferent, sinó que seria derogar la llei. Nosaltres votarem en contra de l'admissió.

El segon motiu pel qual votarem en contra és un motiu essencialment jurídic. La línia argumental bàsica que vostès utilitzen per demanar la derogació és que aquesta llei, segons el seu criteri ha quedat, ha quedat absolutament obsoleta i superada per la normativa posterior i en certa mesura això és vera. La normativa posterior que s'ha anat aplicant ha anat modificant aquesta Llei de camps de golf i per ventura el que hauríem de fer és un text refós que inclogués situacions com les que en legislacions posteriors se regulen, ja sigui la transferència als diferents consells insulars en matèria d'ordenació del territori, les competències de cada un dels consells per elaborar aquests plans sectorials de camp de golf, jo estic segur que els tres consells el faran i el duran endavant, o la prohibició de què hi hagi camps de golf a indrets com els espais protegits. Ara fa innecessari la seva proposta tal com la té plantejada, perquè en dret existeixen uns mecanismes per aplicar les lleis, sense necessitat de què per normatives posteriors s'hagin modificat. En aquest moment el que se ve aplicant, almanco a Mallorca, és el Pla territorial en aquesta matèria. Per tant, entenem que no és necessari una doble derogació per aquest motiu.

Un tercer motiu seria de caire competencial. D'entrada li vull dir que compartesc amb vostè la seva preocupació per la defensa de les competències dels diferents consells insulars, la compartesc. És cert que els consells, després de la Llei 2/2001, tenen competències en matèria d'ordenació del territori i tenen les competències per elaborar el Pla director sectorial sobre aquesta qüestió, el Pla director sectorial de camps de golf. De totes maneres no sé si vostè se'n recorda que quan s'estava tramitant aquesta llei en aquest Parlament, haguéssim pogut tenir moltes més competències i la capacitat d'elaborar els consells insulars altres plans directors sectorials i que no tots els partits polítics en aquell moment varen estar d'acord en què hi hagués aquesta tramitació. Per ventura haurien de fer una certa reflexió per demanar-nos quins eren aquests partits i quins motius tenien i per ventura ara en aquests moments se'n peneixen de no haver-ho fet, perquè la composició del Parlament és distinta a la que era l'any 2001.

A més a més la declaració d'interès general que necessiten els camps de golf per a la seva realització, a més és competència dels consells insulars. Però no passi cap ànsia, Sra. Rosselló, que els consells han sabut i sabran defensar les seves competències en una matèria tan important com és l'ordenació

del territori. De fet, una suposada derogació de la Llei de camps de golf no serviria per defensar les competències dels consells insulars en aquesta matèria, ja que les competències se varen atribuir per una llei posterior. Gràcies a aquestes competències el Consell de Mallorca i el Consell de Menorca varen poder elaborar els seus plans territorials i avui tenen uns instruments, unes regulacions per poder ordenar el territori i per poder decidir quins camps de golf se fan i quins camps de golf no se fan. La derogació que vostès proposen tampoc es justifica per aquesta raó i nosaltres també per aquest motiu hi votarem en contra. En tot cas esper poder compartir amb vostès en el futur, ja que no va passar en el passat, la defensa de les competències dels diferents consells insulars en les noves legislacions que se vagin fent, sobretot en ordenació del territori o medi ambient.

I el quart motiu que és més de caire econòmic i turístic. Moltes vegades en aquesta cambra hem discutit sobre la necessitat de complementar la nostra oferta turística tradicional, bàsicament de sol i platja, amb altres tipus d'oferta turística. Xerram d'oferta cultural, bàsicament fonamentada en la nostra història, el nostre patrimoni, la nostra gastronomia, en xerram tots en aquesta cambra i alguns a més actuam. Xerram també d'un turisme esportiu, amb un clar foment del ciclisme, l'excursionisme i també d'un turisme nàutic i perquè no dir-ho, d'un turisme de camps de golf. Clar, quan entram en el debat del turisme nàutic i de camps de golf, vostès arrufen el nas. Jo ho entenc, supòs que encara tenen una concepció, per cert completament superada, de què aquest tipus de turisme és classista, elitista i depredador del territori i crec que moltes vegades els hem intentat convèncer del contrari, per cert sense cap èxit, això ho reconec. Intentar-ho una altra vegada supòs que serà inútil, però ho vull intentar. Simplement els diré que no és que Unió Mallorquina defensi en solitari el turisme nàutic i els camps de golf, sempre en determinades condicions. Nosaltres defensam el turisme nàutic perquè creim que és positiu i defensam aquest turisme que du els camps de golf en determinades condicions. Però és que a més, el propi Règim Especial de les Illes Balears que varen aprovar Les Corts Generals, admet que aquests dos sectors han de ser sectors estratègics i nosaltres compartim aquesta visió. Podem des d'aquí tancar els ulls i seguir xerrant i xerrant d'un canvi de model turístic, o podem actuar d'una vegada per totes. Nosaltres ja hem pres la decisió i la varem prendre mitjançant l'aprovació del Pla territorial. Però la derogació de la llei que vostè avui proposa no serveix per a aquest objectiu, més aviat per a tot el contrari.

Miri Sra. Rosselló, com a conclusió, vostès el que realment volen no és derogar la Llei de camps de golf, vostès el que realment volen és que no hi hagi més camps de golf a l'illa de Mallorca. Ho diguin clarament, pugin aquí i ho diguin, nosaltres no volem. Miri, en el Pla Territorial de Mallorca se marca un model, amb un número aproximat, amb una indicació de quin és el model que hi ha d'haver i el número de camps de golf, tots ells han de ser regats amb aigua depurada, cap d'ells pot ser a uns espais que estiguin protegits i que aquesta infraestructura ha de servir, com ha dit el Sr. Quetglas, com un reforç d'oferta complementària. En això compartim el criteri del Sr. Quetglas. Jo entenc que no els agradi, per les raons que sigui, jo ho respect. Estan en el seu dret a opinar el que vulguin damunt els camps de golf, fins i tot damunt la gent que practica aquest esport i fins i tot sobre els partits que com Unió Mallorquina, defensam que aquest sector és un sector estratègic, sempre que

hi hagi un cert control de les instal·lacions allà on es practica. Vostès volen la derogació de la Llei de camps de golf, una llei que va exigir, entre altres coses, el reg amb aigua depurada. Vostès troben que és millor que no hi hagi cap tipus de regulació. Aquesta és una raó que no citen ni una sola vegada a l'exposició de motius, però que queda ben clara del text normatiu que vostès proposen. Demanen la derogació de la llei, ja han explicat vostès que la troben innecessària i després demanen la suspensió de tota nova tramitació a l'espera del Pla director sectorial. Miri, en el cas de Mallorca li diré que el model està marcat i està marca amb una majoria suficient per qui té competències perquè això se dugui endavant. Sí és necessari un Pla director sectorial, esper que si un dia se fa compti amb el seu suport, haurà de suprimir els camps de golf perquè sinó també estarà en contra d'aquest Pla director sectorial.

Vostès no ho diuen, insistesc, ni una sola vegada, però la raó que els mou a presentar aquesta proposició de llei, no és la defensa de l'ordenament jurídic, ni tan sols la defensa de les competències dels consells, res de tot això. Vostès el que volen és que no hi hagi camps de golf, ja sigui amb la Llei de camps de golf o sense la Llei de camps de golf, ja sigui amb Pla director o sense Pla director. Vostès el que volen, haurien de sortir aquí a dir-ho clarament, és que no hi hagi camps de golf. I com que les postures estan molt clares, malgrat no ho diguin a la seva exposició de motius, entenem que no hi ha marge per l'enteniment en aquesta qüestió. Per tot això nosaltres des d'Unió Mallorquina, que sí creim que hi ha d'haver camps de golf, un número determinat, 22 a Mallorca, sí creim que s'han de regar amb aigua depurada i no amb aigua sense depurada. Sí creim que s'han d'instal·lar a zones properes a les zones turístiques i que han de servir per incentivar l'oferta complementària, o per desestacionalitzar aquestes zones. No donarem suport a la seva proposició de llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Continuem amb els torns en contra i té la paraula la Sra. Assumpta Vinent per part del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Abans de qualsevol altra consideració, crec oportú deixar molt clar que aquest punt i aquest debat que tindrem avui no tindria sentit sense que l'oposició que del Grup Parlamentari Popular es faci evident. I per tant, he de manifestar en primer lloc que la importància per a nosaltres, per al Grup Parlamentari Popular i per al Partit Popular, que té l'existència dels camps de golf per a l'economia i el desenvolupament turístic de les Illes Balears és imprescindible. El projecte polític que defensa el Partit Popular de les Illes Balears creu amb els camps de golf i creu que els camps de golf són positius per a la nostra comunitat i com he dit, per a la nostra economia.

No compartim per tant, la propaganda en contra i la dimonització que determinades formacions polítiques fan dels camps de golf, ni entenem que la seva existència en si mateixa un perill per al medi ambient de les nostres illes. Més bé al

contrari, una oferta regulada i racional de camps de golf permet combatre l'estacionalitat turística ampliant la temporada, mitjançant la convocatòria d'un segment turístic d'alt poder adquisitiu i al marge de l'oferta clàssica de sol i platja. Hi ha estudis fets allà on s'assenyala que la majoria de turistes estrangers de camps de golf que vénen a Espanya s'allotgen a hotels, un 45% i en apartaments un 17% i ho fan principalment en els mesos de març, abril i octubre. Per tant, no coincideix amb la temporada tradicional de turisme de sol i platja. Açò per a nosaltres és un motiu importantíssim per desestacionalitzar. Permet també crear sinèrgies positives amb altres sectors vinculats a l'activitat turística, potenciant la marca turística de Balears com a destí turístic de qualitat i sostenible. El segment de golf és un dels que té major creixement i que ha experimentat un auge més alt a nivell espanyol. Ha generat 2.375 milions d'euros anuals en el nostre país i té avui per avui més de 800.000 turistes de golf, concretament 802.890. A més de tenir dins Espanya 275.000 o més practicats i federats d'aquest esport i que avui per avui ja és el quart esport més important a Espanya, després del futbol, la caça i el bàsquet ve ja el golf, com a esport nacional.

Espanya compta en l'actualitat amb 290, quasi 300 camps de golf. En els darrers quatre anys l'oferta d'instal·lacions s'ha quadruplicat, en els darrers quatre anys, Andalusia, Catalunya, Madrid i la Comunitat Valenciana són les que concentren major nombre de camps de golf. He de dir que Andalusia me sembla que en té quasi 90, és la comunitat que en té més, la Costa del Sol té el 55% de l'oferta de camps de golf andalusos i el 37% de l'oferta de tota Espanya, entre el 37 i el 40. Que jo sàpiga els estudis..., l'aprovació dels estudis d'impacte ambiental la deu haver fet la comunitat governada pel Partit Socialista de fa molts i molts d'anys; per tant la comunitat autònoma amb més camps de golf està governada precisament per un dels partits que avui vota a favor que es derogui aquesta llei de camps de golf.

Per tant també les Illes Balears compten amb 21 camps que van generar l'any passat 87.400 turistes de golf. El perfil mixt del turista de golf registra una estada aquí a Balears d'una mitja de 9,4 dies, i un alt poder adquisitiu: gasta entre uns 105 euros i a més a més aquest turisme de golf va generar a les Illes uns ingressos de 134,45 milions d'euros que, a més a més, sumats als 26,89 milions de despesa dels seus acompanyants i de la gent que ve amb ells a jugar aquí suposen un total de 161,34 milions d'euros d'ingressos durant l'any 2004 a Balears, un 3,8% més que l'any anterior.

Per tant la falsa equació que pretén identificar camps de golf amb una oferta turística de caràcter suposadament elitista, perquè tampoc no hem d'oblidar que a Espanya hi ha 30 camps de golf públics on poden gaudir fillets i tot tipus de gent per un preu econòmic, com deia suposadament elitista i depredadora de l'entorn natural ha de ser rebutjada com a plantejament inicial i com a perjudici ideològic que ni compartim ni acceptam sota cap concepte, i entenem que aquest concepte, que és el que es troba en la mateixa base de la proposició que avui ens disposam a debatre, no hi estam de cap manera d'acord.

Fins i tot els he de llegir que, a la presidenta de la Federació Espanyola de Golf, la Sra. Emma Villafieros, li van demanar a una entrevista "¿Qué cotas tiene que alcanzar España para que el golf fuese considerado un deporte grande?", i diu: "Podemos

llegar perfectamente a los 400 campos. En Alemania se han duplicado los existentes en pocos años. Lo que ocurre es que aquí en España se siguen poniendo muchas trabas a la hora de hacer un campo de golf; que si el agua, cuando se riegan con agua depurada; que si se talan árboles, cuando normalmente se plantan 10 por cada uno de los que se cortan; la orografía, que se mantiene la existente. Se hace mucha política demagógica antes de que se autorice la construcción de un campo de golf, y posiblemente eso se haga así por desconocimiento, o bien porque los de enfrente pongan pegas cuando un equipo de gobierno apuesta por el golf. Nosotros hemos hecho ya muchos campos de golf con alcaldes de izquierdas, socialistas, y no pasa nada, el golf es de todos. En cuanto al número de federados creo que podrán alcanzar los 300.000 en el 2005". Per tant creim que estam davant un esport que atreu econòmicament uns beneficis importantíssims no tan sols a Balears, a Balears per descomptat, i també a Espanya.

Dit tot açò és cert que només coincidim amb la proposició de llei en un aspecte. Després de la Llei 2/2001, d'atribució de competències als consells insulars, són els consells els que tenen la competència per elaborar els corresponents plans directores sectorials de camps de golf. En aquest sentit els respectius plans territorials insulars han establert determinacions per a la redacció de plans directores sectorials de camps de golf o, almanco, determinacions per aquesta activitat. Cap d'ells no n'ha prohibit aquest ús, ni tan sols no s'ha aprovat una norma territorial cautelar o moratòria que deixi en suspens la tramitació de camps de golf a l'espera de l'aprovació inicial dels indicats o desitjats plans directores insulars. Per tant, amb l'actual situació de distribució competencial i d'exercici real de la competència, entenem que pretendre derogar la Llei de camps de golf suposa ignorar l'abast i la finalitat d'aquesta llei.

Ens trobam davant una eina útil que regula el procediment per a la tramitació d'aquestes autoritzacions, establint i regulant límits per a l'establiment de camps de golf que es tradueixen en una major protecció ambiental, per exemple quan es limita la forma del reg de camps de golf a l'aigua depurada, dessalinitzada o de cabals que s'aboquen a la mar a l'article 4 d'aquesta llei. Es prohibeix la instal·lació de camps de golf a zones on el planejament territorial o urbanístic no ho permeti, article 5.1. Es prohibeix la instal·lació de l'oferta complementària a zones qualificades com paratges preservats, article 5.2. S'obliga a recuperar les zones forestals afectades pels camps de golf, article 5.3. Es fixen els paràmetres edificadors restrictius per a les construccions de nova planta associades als camps de golf, article 6, i dels edificis a construir, article 7. S'impedeix el funcionament de l'oferta complementària sense el funcionament de l'activitat esportiva, article 12. Per tant, la simple existència d'aquestes regles limitadores suposa un avantatge tant respecte a les comunitats autònomes que, per no disposar de llei especial, no tenen cap límit per a l'establiment de camps de golf, com per a aquelles altres que, encara que tenen una llei especial, no fixen aquests límits que he anomenat, com per exemple hi ha una llei navarresa de camps de golf de 15 d'abril del 92 on no consten totes aquestes limitacions.

Així mateix argumentar que la llei és obsoleta per la publicació d'altres posteriors és oblidar que les línies bàsiques per a la protecció establertes a la Llei 12/88 s'han mantingut a les normes posteriors, que en moltes ocasions han fet canvis

purament nominal però sense més transcendència. Així, per exemple, quan la LEN, la Llei 1/91, i les DOT, Llei 6/99, estableixen les normes prohibitives per a l'establiment de camps de golf a àrees naturals de protecció i ANEI, així com de l'oferta complementària a les ARIP, no fan més que reiterar la norma de l'article 5.2 que he dit abans de la Llei 12/98. A més a més les esmentades lleis posteriors no contenen altres normes limitadores com les indicades anteriorment, relativa a la protecció forestal, limitació de paràmetres edificadors o vinculació de l'oferta complementària.

Per tant la Llei de camps de golf vigent és compatible amb les normes indicades i, en moltes ocasions, va més enllà. Fins i tot en l'aspecte més rellevant socialment, com és el reg dels camps de golf. La redacció de l'article 4 de la Llei 12/88, que data de la Llei 6/97, de sòl rústic, va més enllà del que diuen tant les DOT com el Pla hidrològic aprovat durant la darrera legislatura, perquè les DOT -article 76.6- contemplen entre els usos de l'aigua en general, no només la depurada, per als usos recreatius, fins i tot el reg de camps de golf. Així també ho diu el Pla hidrològic. Per tant la Llei de camps de golf vigent descarta l'ús d'aigua de pou per regar amb un criteri més clar que les normes posteriors com són les DOT o el Pla hidrològic.

Finalment, pretendre suspendre la tramitació de nous camps de golf per la via legal i afirmar, com fa la proposició, que els consells insulars tenen dificultats per evitar nous camps de golf per la vigència de l'esmentada llei, és no creure en la distribució competencial i en l'autonomia dels consells actualment existent. Si un consell no vol fer camps de golf basta que prohibeixi aquest ús dins el Pla territorial insular exercint la seva competència; si vol aturar les tramitacions en curs a l'espera d'aprovar el Pla director sectorial insular, basta que publiqui una norma, com he dit abans, territorial cautelar o moratòria. Si els consells respectius no exerceixen les seves competències és perquè no ho volen fer i des del Grup del Partit Popular no es comparteix l'intent d'invasió competencial que resulta encobert en aquesta proposició de llei.

Per tant, i a partir dels criteris tant de caire ambiental, com turístic, com legal i competencial, des del Grup Parlamentari Popular rebutjam la presa en consideració d'aquesta proposició de llei de derogació de la Llei 12/88, de camps de golf.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vinent.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Rosselló, en torn de rèplica...

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, en primer lloc vull agrair al PSM-Entesa Nacionalista i al Partit Socialista que hagin donat suport a aquesta proposició de llei. I entraré directament a les consideracions i als arguments que han plantejat tant Unió Mallorquina com el Grup Parlamentari del Partit Popular.

Realment estam a la segona balearització, perquè vostès han fet una defensa aferrissada del que és una llei que des del punt de vista precisament d'estructura normativa hauria de ser derogada. Realment he quedat absolutament, diríem, impactada per l'esforç que s'ha fet, sobretot per part del Partit Popular, de defensar una norma i una llei que en aquest moment la veritat no sé per quin intent, com he dit abans, la volen mantenir. El que sí em queda molt clar és que vostès volen més camps de golf, tots aquests que en aquest moment estan en marxa, sobretot a Mallorca, que és allà on hi ha l'allau més important, perquè la Sra. Vinent viu a Menorca que només n'hi ha un, ara per ara, però aquí n'hi ha a punt de poder arribar fins a 32, com he dit abans, resulta que els sembla no només correcte sinó que fins i tot n'hi pot haver més.

Jo crec que en aquest sentit, per tant, vostès han mostrat el llautó i jo no sé per què varen fer tantes lleis des del 91 fins ara perquè realment ens trobem que defensen amb aquesta contundència una llei com aquesta.

En primer lloc, contestant a Unió Mallorquina, jo he de dir al seu portaveu que no ha escoltat, perquè ha vingut amb un discurs fet: sí o no, i ja està, no importa parlar de res més. Aquests no volen camps de golf, nosaltres en volem. Jo he dit, i es veu que vostè no m'ha sentit, Sr. Nadal, he dit molt clarament -i així ho podrà veure després reflectit a l'acta- que nosaltres, el nostre grup, consideram que els camps de golf que hi ha en aquest moment són suficients, i no em cau cap anell per dir-ho i ho he dit aquí, en aquesta tribuna, i evidentment ho continuaré dient. Ara bé, nosaltres hem duit una proposició en aquest cas de llei per derogar una llei que, com he explicat amb distints arguments, que jo el que vull aquí és debatre, no entrar en un sí o en un no, que això seria un debat estèril. Estam a un debat parlamentari en el qual jo esper arguments, i nosaltres hem posat evidentment arguments considerats de pes per entendre que aquesta llei s'ha de derogar.

En segon lloc els he de dir que, bé, no entraré en allò del tema de l'eficiència processal i tot això, senzillament és una llei que planteja un article únic, de derogació de la llei, i dues disposicions transitòries, perquè creim que tampoc no ha de..., són prou sòlids els arguments, almanco els que nosaltres hem plantejat, que ho avalen. Però sí que he de dir una cosa, i és que, miri, els plans territorials no marcaran els camps de golf que vol un consell insular, i li diré per què: perquè precisament el Pla territorial de Mallorca en aquest moment s'està incomplint dia rere dia, i jo crec que amb això, evidentment tampoc no tenc molt de temps, però li podria donar moltíssims d'arguments pels quals sap perfectament quines són, perquè a més vostès ho han elaborat com a govern del Consell Insular de Mallorca, i sap perfectament que hi ha unes expectatives d'un determinat nombre de camps de golf d'ubicacions concretes que en aquest moment estan absolutament fora de lloc, i li puc dir que mentre es posa que la ubicació a la zona de la badia de Palma hauria de ser, per estar distribuït territorialment d'una manera adequada, aproximadament d'uns 10, diríem, i en aquest moment ja n'hi ha 9 i n'hi ha 4 més en tramitació, la qual cosa supera el que el mateix pla territorial diu.

Perquè suposadament, i a més així ho hem sentit en reiterades ocasions, quan arriba al consell insular un projecte de camp de golf que demana l'interès general i, evidentment, el consell insular li pot dir que no li donen l'interès general, però

si no li donen l'interès general se'n va el promotor a un tribunal i el tribunal li dona la raó perquè hi ha una llei que és la Llei 88 de camps de golf, i si això vostès no ho volen acceptar és perquè senzillament no volen assumir les competències que tenen els consells insulars, i en aquest sentit jo crec això s'ha de dir molt clar, hem de sentir quantes vegades s'ha donat l'interès general perquè la norma vigent és la Llei de camps de golf, i nosaltres entenem que si vostès, és a dir, es vol per part d'aquesta cambra que els consells insulars compleixin la seva competència en ordenació del territori, evidentment aquesta llei és un problema per al compliment d'aquesta ordenació del territori.

Per tant li he dir, perquè evidentment tenc molt poc temps, que nosaltres creim que vostès evidentment tenen un model, un model que nosaltres entenem que és erroni, que és més camps de golf, més oferta complementària i més urbanitzar el sòl rústic utilitzant una llei que al cap i a la fi -ja se'la ha dit- és el que permet.

Els he dir també en el tema de l'aigua, tant al Partit Popular com a Unió Mallorquina, que es veu que s'han llegit l'article 4 del que diu la Llei de camps de golf, que diu perfectament que es pot amb aigua depurada, dessalada o també de fonts i torrents, etc., que van directament a la mar; i en canvi el Pla hidrològic de les Illes Balears aprofundeix més en aquesta qüestió que, evidentment, si no els puc passar els articles i tot el que diu a la memòria referent a això, i per tant queda molt més clar que s'ha de regar amb aigua depurada.

Però entraré a una qüestió breu...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí... del posicionament que ha fet el Partit Popular. Bé, és un projecte polític (...) amb els camps de golf. Vostès han de creure que una ordenació territorial, i així vostès varen fer la Llei del sòl, varen fer vostès les DOT, vull dir que han fet una sèrie d'estructura normativa que precisament es diu que és una activitat que s'ha d'ordenar perquè ha de ser compatible amb un territori petit com són les nostres illes, i ara vostès vénen aquí a dir que vostès volen camps de golf. És que jo no he dit que vostès no en vulguin. Hem dit que s'ha d'ordenar a través de plans directors sectorials que han de fer els consells insulars i que aquesta llei és un problema per fer una ordenació adequada.

I vull recordar una altra cosa a la portaveu. Miri, poden morir d'èxit. Quan hi ha una oferta complementària excessiva, després també hi pot haver problemes, que realment no vengui aquest suposat turisme de qualitat, i això a vostès els hauria de preocupar com a grup parlamentari que dona suport a un govern. Per tant nosaltres el que demanam i plantejam és una regulació d'una activitat que té uns efectes molt negatius sobre el territori i sobre el medi ambient, i sobretot perquè hem dit que ja consideram que n'hi ha prou, nosaltres consideram que n'hi ha prou. Però és que en aquest moment no sabem quants en volen vostès; a veure si ara resulta que en plantejaran 30; no ho sabem, li ho dic sincerament. Aquesta llei permet qualsevol camps de golf en unes condicions, que evidentment no llegiré,

determinades. Per tant vostès no volen límits, volen que se'n facin fins que..., ja veurem quan ens pareixerà bé.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, senyora diputada, si és tan amable.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Acab, acab, Sr. President, i perdoni. Hi ha moltes coses a dir...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, però el temps és el temps. Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

...perquè crec que s'han dit moltes coses. Vaig acabant. Acab, i diré que, perquè quedi clar, el golf és un esport, però també hi ha molts d'altres esports que es podrien fer a les nostres illes i altres activitats complementàries que no tendrien per què anar aparellades amb la destrucció del territori ni d'elements que fossin negatius.

Nosaltres creim que no es pot comparar Astúries, evidentment, amb les Illes, i que sobretot el que no es pot fer és demagògia d'un tema que nosaltres consideram que és molt seriós i molt rigorós i que vostès precisament, sobretot el Partit Popular i també Unió Mallorquina, a un moment donat de la seva història els va preocupar, però ara veig, com he dit, que estam a les portes de la segona balearització, on els és igual, tot barra lliure.

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

En torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Nadal.

(Continua la remor de veus)

Per favor... Sr. Nadal, té la paraula.

EL SR. NADAL I BUADES:

Sr. Rosselló... Gràcies, Sr. President. Sra. Rosselló, jo l'escolt; fins i tot respect les seves opinions, que li puc assegurar que no són les mateixes que les meves, perquè jo pens absolutament diferent d'aquest tema. L'escolt però no compartesc les seves opinions.

Però a mi em dona la impressió que vostè per ventura escolta, però no entén res, però no entén res. Vostè és com un frontó, com una paret: ja li poden donar arguments que és igual, és igual. Vostè ha demanat aquí que venguem a debatre una possibilitat d'una llei. Jo estic disposat, puc emprar des de posicions distintes arguments distintos, però a vostè li és igual, vostè ve a repetir sempre els seus arguments, que no tenen res a veure amb aquesta proposició: segona balearització, que si més urbanitzacions, que si el sòl rústic...

Escolti, estàvem parlant, nosaltres pensàvem que seriosament, sobre camps de golf, i jo ja li he dit quina és la meva opinió. Jo respect que vostè pensi que no es necessiten més camps de golf. Jo ja li he dit que nosaltres, a Unió Mallorquina, tenim un altre model, un model que es veu reflectit a Mallorca en el Pla territorial, i sí es marca quin és el nombre de camps de golf que creim que caben a Mallorca, i sí es marquen quines són les condicions que han de tenir aquests camps de golf. M'agradaria que vostè, Sra. Rosselló, no faci aquesta demagògia barata de dir "volen 30, i 50, i 100, i 1.000...". Escolti, en el Pla territorial de Mallorca es marca quants de camps de golf caben a Mallorca i quins són els requisits que han de tenir.

Miri Sra. Rosselló, què aportaria simplement derogar aquesta llei? Res, res, jo li puc assegurar que si en el Consell de Mallorca, si Unió Mallorca a un moment determinat considera que s'estan excedint el número de camps de golf que caben a l'illa de Mallorca, com ho hem fet altres vegades, prendrem les mesures per garantir que no se facin més camps de golf. Això ara en aquest moment no passa. I nosaltres des d'Unió Mallorquina consideram que, entre les transferències que tenen els consells insulars i entre la possibilitat de dictar normes territorials cautelars aquest tema se pot tenir solucionat i arreglat. Quants de camps de golf caben a Mallorca? Jo ja li ho he dit, el que diu el Pla territorial que hi caben a Mallorca i amb el requisit que diu el Pla territorial que caben a Mallorca. Ja li ho hem dit, ja ho hem defensat i discutit en el Consell de Mallorca, que és allà on tenim competències per fer-ho, ja ho hem dit. Vostè ve aquí a utilitzar els arguments de sempre, sense escoltar ningú, per intentar desqualificar els altres. Escolti, totes les mesures de protecció del territori que s'han aprovat en aquestes illes s'han aprovat amb el vot d'Unió Mallorquina, perquè vostès en parlen de protecció, en parlen i sempre s'omplen la boca de protecció. Però realment les mesures de protecció del territori sempre s'han aprovat amb el vot d'Unió Mallorquina.

Per tant, nosaltres no donarem suport a la seva proposició no de llei perquè trobam que no aporta res i que és millor que existeixi una regulació i no que no existeixi cap tipus de regulació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal. Sra. Assumpta Vinent.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Bé li don tota la raó al Sr. Nadal, vostè sempre repeteix els mateixos arguments, fa demagògia i nosaltres hem deixat molt clar que la competència és dels consells insulars, que si vertaderament volen fer els plans directors sectorials ens tendran, sobretot a Menorca. A Menorca ho tenim clar, el Partit Popular va presentar una moció, una proposta perquè se fes aquesta pla director sectorial, amb les normes que regeixen de reg de camps de golf, no edificació, etcètera i el Partit Socialista ho va votar en contra, com que tenen un que cacau dins el Partit Socialista a Menorca i no

saben què volen. Nosaltres sí, nosaltres volem 3 o 4 camps de golf, sí que ho sabem, però s'ha de consensuar. Açò és el que nosaltres pensam.

Per altra banda, ha xerrat vostè de què açò és un esport de països anglosaxons. Espanya és el segon país europeu, darrera de França, amb més federats, 270.000 que ja li he dit. I com també li he dit, és el quart esport més practicat a Espanya, només superat pel futbol, la caça i el bàsquet. Hi ha pobles d'Espanya que tenen 2.000 habitants i tenen 500 federats, per tant, açò demostra que és un esport de fillets, de persones majors, joves de famílies. A la gent li agrada jugar al golf, qui ho prova li agrada jugar al golf. Miri, el Che Guevara jugava al golf i el que li va fer la foto va guanyar un premi...

(Rialles, remor de veus i alguns aplaudiments)

...miri vostè si és important, el Che Guevara.

Miri Sra. Rosselló, no fa cap nosa una llei...

(Continua la remor de veus)

...i fumava, aquí li dóna bé al palo...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

No fa cap nosa Sra. Rosselló la llei actual que contempla aspectes que no contemplen altres lleis actuals com per exemple, les DOT, la LEN. Per tant, les complementa.

Res més. Jo l'únic que li volia dir també és sobre en Severiano Ballesteros, li ho vull llegir perquè és important..., ho llegeixi vostè, s'instrueixi en persones que hi entenen sobre el golf, campions i gent que ha trepitjat molts de camp de golf. *"Por qué recomendaría jugar al golf? Puede definirlo con tres adjetivos? Tiene muchas ventajas, pueden jugar a todas las edades, se puede practicar sólo o en familia, se puede enfrentar al campo sólo o a otro jugador, sea cual fuera su nivel"*. Per tant, és un esport que nosaltres caminant, caminant vostè i jo mateixa el podríem fer perfectament...

(Rialles)

Diu: *"el turismo de sol y playa cada vez se va quedando más limitado, la gente busca alternativas y se escapa un fin de semana a jugar en dos o tres campos. Por eso es muy importante salpicar de campos de golf diferentes zonas, sobre todo en las más desconocidas."* Menorca ho necessita, per tant, nosaltres apostam per açò. Mallorca tenen els representants del consell insular, també hi ha els representants de Menorca i jo crec que són ells que han de fer el pla director perquè saben perfectament els camps de golf que necessita Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats ens podem preparar per les votacions.

Passam a votació.

24 vots a favor, 30 en contra, cap abstenció.

Per tant, la cambra no pren en consideració la proposició de llei debatuda.

I s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
